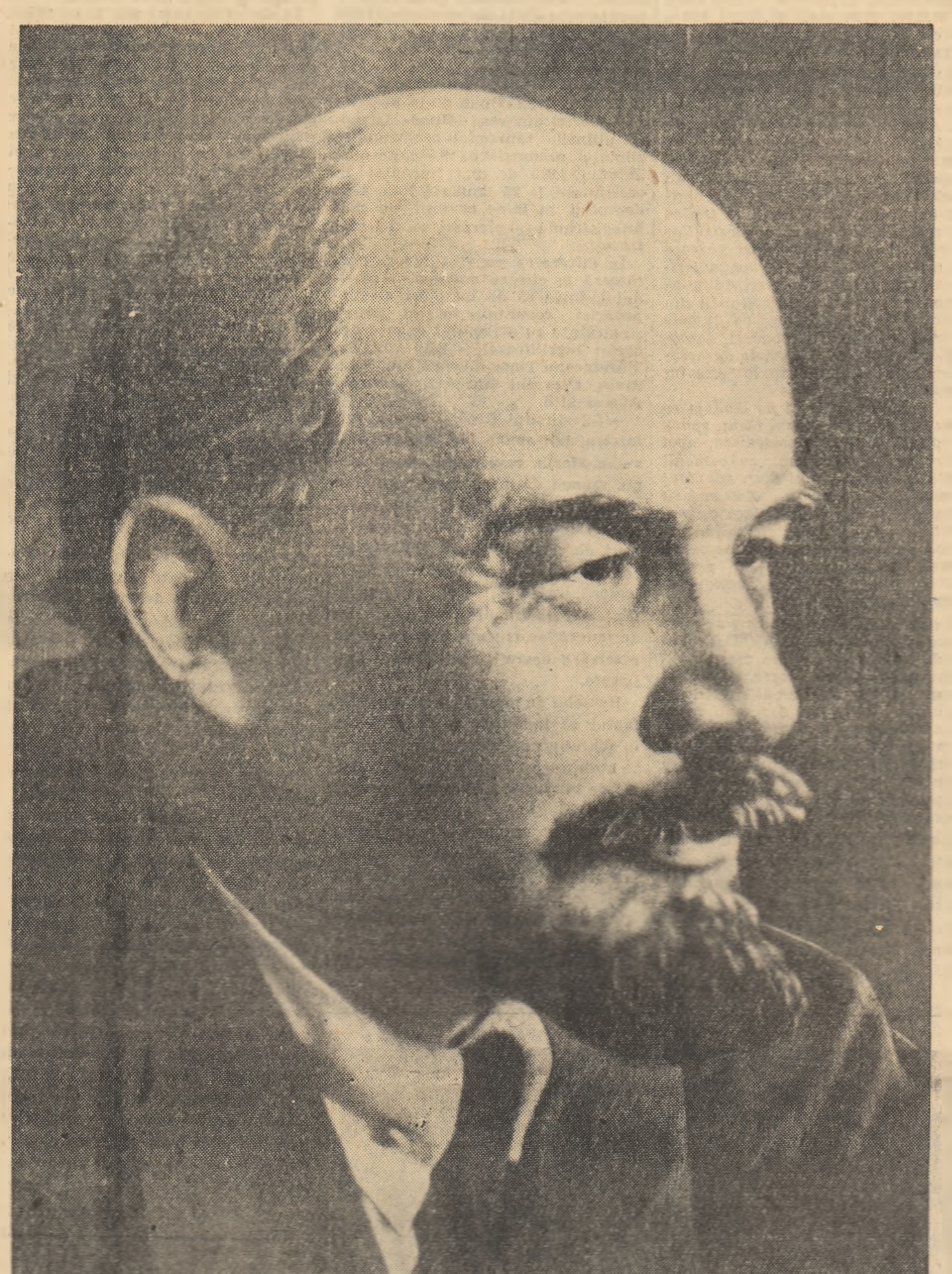
Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 729
Vineri 21 aprilie 1961

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

SUB STEAGUL BIRUITOR AL LENINISMULUI

Se împlinesc, la 22 aprilie, 91 de ani de la nașterea lui Vladimir Ilici Lenin, marele conducător și învățător al celor ce muncesc, făuritorul și conducătorul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și al primului stat socialist din lume, omul care și-a închinat întreaga sa viață desființării exploatării omului de către om, construirii comunismului.

Numele lui Lenin este simbolul epocii noi, al nașterii lumii noi, al pieirii și destrămării lumii vechi. De numele lui Lenin este legată o nouă etapă în dezvoltarea creatoare a marxismului: leninismul. Numele lui Lenin este indestructibil legat de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, al cărei conducător și inspirator a fost; de numele lui Lenin este legată apariția unui nou tip de stat — statul socialist sovietic — al cărui întemeietor și prim conducător a fost el; de numele, de învățătura lui Lenin, este indisolubil legată transformarea vechii Rusii, înapoiate, într-o mare putere socialistă, care exercită o influență tot mai mare asupra evoluției mondiale, asupra destinelor istorice ale popoarelor.

De învățătura lui Lenin este legată lupta mișcării muncitorești revoluționare, sub steagul leninismului au învins revoluțiile socialiste din țările de democrație populară, sub steagul ideilor leniniste se înfăptuiește în aceste țări construirea victorioasă a socialismului.

Istoria nu a cunoscut pînă la Lenin un om politic atît de strîns legat de mase cum a fost el, un genial gînditor, om de știință și mare luptător revoluționar. Multilateralitatea lui Lenin, varietatea preocupărilor sale, erudiția lui uriașă, uimitoarea lui putere de muncă i-au permis să aducă o contribuție de neprețuit la dezvoltarea gîndirii sociale.

Lenin cunoștea ca nimeni altul viața clasei muncitoare, viața poporului, nevoile și cerințele lui. El îi învăța neîncetat pe comuniști, pe activiștii de partid și de stat să se afle în permanență în mijlocul maselor, în clocotul vieții, să studieze și să interpreteze teoretic tot ce este generat de practică, de experiența maselor. Dincolo de om Lenin vedea masele, iar în mase vedea forța partidului și a statului. De aceea, el acorda cea mai mare importanță lărgirii și întăririi legăturilor partidului cu oamenii muncii, sprijinirii inițiativei lor creatoare. Vladimir Ilici putea fi văzut pe ogoarele cătunului Butîrski unde se experimenta plugul electric sau stînd de vorbă cu țăranii, cu specialiștii sau cu soldații din Armata Roșie. Putea fi văzut la subotnicele muncitorilor din Moscova, interesîndu-se de activitatea unei grădinițe de copii, sau spital, de producția industrială sau de grădinile de zarzavat ale muncitorilor.

Lenin a fost un excepțional conducător al proletariatului revoluționar, și în același timp „cel mai uman dintre oameni". El a îmbinat cele mai frumoase însușiri omenești: simplitate, modestie, sinceritate, voință fermă, stăpînire de sine, îndrăzneală, energie clocotitoare de neînfrînt.

Lenin avea o adîncă încredere în forțele și inteligența clasei muncitoare, în forțele și inteligența maselor de oameni ai muncii. El a educat neîncetat masele în spiritul unei încrederi neclintite în triumful clasei muncitoare, al cauzei comunismului.

Dar Lenin sublinia neîncetat că victoria aceasta nu va veni de la sine, că ea trebuie cucerită. Calea spre victorie, arăta V. I. Lenin, este calea unei lupte îndîrjite și a unei munci neobosite, calea căutărilor și îndrăznelilor în toate domeniile construcției de stat, economice și culturale.

Calea P.C.U.S. este luminată de flacăra nestinsă a atotbiruitoarelor idei leniniste. Munca plină de abnegație, creația maselor celor mai largi de oameni ai muncii, călăuziți de partidul comunist, au făcut ca aceste idei să fie întruchipate în viață. După ce a construit și consolidat socialismul, Uniunea Sovietică a pășit cu succes într-o nouă perioadă a dezvoltării sale: perioada construirii desfășurate a societății comuniste.

Programul construcției desfășurate a comunismului elaborat de Congresul al XXI-lea al P.C.U.S., a deschis în fața Uniunii Sovietice perspective mărețe. Îndeplinirea planului septenal creează premizele pentru atingerea unui nivel al productivității muncii sociale inaccesibil țărilor capitaliste. Aceasta înseamnă că sarcina istorică trasată de Lenin de a ajunge din urmă și de a întrece și din punct de vedere economic țările capitaliste cele mai dezvoltate, se apropie de realizare. Ea va constitui o nouă victorie de importanță istorică mondială a socialismului în întrecerea pașnică cu capitalismul.

Istoria a consemnat la loc de cinste faptul că unul din primele decrete semnate de Lenin a fost decretul asupra păcii. Ideea leninistă a coexistenței pașnice a statelor cu sisteme sociale diferite, este tot mai larg recunoscută și în statele capitaliste.

Uniunea Sovietică, țara care a uimit lumea trimițînd pentru prima dată un om în Cosmos, credincioasă ideilor leniniste, a chemat din nou, zilele trecute, la stabilirea unei păci trainice între toate popoarele. Aceasta este încă o dovadă că în marxism-leninism își găsesc expresia interesele vitale, esențiale, ale întregii omeniri.

Sub conducerea partidului său marxist-leninist, clasa muncitoare din Romînia și ceilalți oameni ai muncii au înlăturat regimul burghezo-moșieresc, instaurînd puterea democrat-populară, formă a dictaturii proletariatului. „Desfășurarea revoluției în țara noastră — arată tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — a demonstrat încă o dată că leninismul este o teorie și o tactică universal valabilă, care dă partidului marxist-leninist putința de a se orienta în cele mai diferite și complexe împrejurări ale luptei de clasă".

Aplicînd în mod consecvent învățăturile lui Lenin despre construirea socialismului și folosind în mod creator uriașa experiență a Uniunii Sovietice, partidul nostru a condus oamenii muncii pe drumul unor minunate succese.

Învățătura leninistă despre industrializarea socialistă luminează practica construirii economiei socialiste a țării noastre. Leninismul ne-a arătat, de asemenea, cum se poate rezolva una din cele mai complexe probleme ale construirii socialismului — trecerea agriculturii la marea producție socialistă. Succesele mari obținute de țara noastră în transformarea socialistă a agriculturii deschid posibilitatea sporirii considerabile a producției vegetale și animale, pentru o tot mai bună aprovizionare a oamenilor muncii.

Cu entuziasm și fermitate poporul nostru muncitor înfăptuiește zi de zi mărețele sarcini stabilite de cel de-al III-lea Congres al P.M.R. Realizarea unor produse de calitate în toate ramurile economiei naționale constituie obiectivul însuflețitei întreceri socialiste care a cuprins întreaga țară. Entuziasmul acestei întreceri închinate aniversării a 40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din Romînia va contribui la întărirea puterii economice a patriei noastre, la creșterea bunăstării materiale și culturale a celor ce muncesc.

Pe drumul luminat de măreața învățătură leninistă, avînd un conducător încercat și înțelept, Partidul Muncitoresc Romîn, poporul nostru muncitor pășește cu încredere înainte spre o viață din ce în ce mai bună, mai luminoasă, mai îmbelșugată.

Sesiune științifică festivă la I.C.M.A.

În întîmpinarea aniversării a 40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din Romînia și a zilei de 1 Mai, ieri 20 aprilie 1961 a avut loc la Institutul de cercetări pentru mecanizarea agriculturii o sesiune științifică festivă de comunicări și referate.

La sesiunea festivă au participat cercetători din Institutele de cercetări științifice și de învățămînt superior din Capitală, mecanizatori din unitățile agricole de stat din regiunea București, cadre de conducere și lucrători din Ministerul Agriculturii.

Participanții la sesiune au luat cunoștință de ultimele rezultate obținute în cadrul acțiunii de cercetare de către lucrătorii I.C.M.A. și au ascultat cu deosebit interes referatele și comunicările prezentate de cercetătorii Institutului. Au fost prezentate următoarele lucrări:

— Ing. Dobrescu Constantin — „Importanța pregătirii politico-ideologice în rezolvarea problemelor de cercetare";

— Ing. Bimbulov Niculae — „Determinarea forțelor de tracțiune la mașinile purtate";

— Ing. Trifu Ștefan — „Mecanizarea lucrărilor de terasare a pantelor";

— Ing. Caragiugiuc Gr. — „Tendințe moderne privind construcția cutiilor de viteză la tractoare, reductoare planetare, amplificatoare de cuplu".

Concluziile asupra referatelor și comunicărilor prezentate în cadrul sesiunii festive au fost trase de către tov. prof. ing. Gheorghe Cristali, directorul Institutului.

Poporul romîn sprijină din toată inima cauza dreaptă a poporului cuban

In aceste zile cînd poporul cuban luptă cu arma în mînă pentru apărarea libertății și cuceririlor sale, în orașele și satele țării noastre s-a făcut cu putere auzit glasul poporului romîn în sprijinul cauzei drepte a Republicii Cuba. Agresiunea militară împotriva Cubei săvîrșită de bande mercenare contrarevoluționare, cu sprijinul fățiș al cercurilor imperialiste din S.U.A., a stîrnit o puternică indignare și mînie în rîndurile oamenilor muncii din țara noastră. Întruniți în mitinguri și adunări, ei și-au exprimat protestul hotărît împotriva acțiunii piraterești pusă la cale de cercurile monopoliste din Statele Unite. „Jos mîinile de pe Cuba", „Sîntem alături de tine, Cuba", „Cuba eroică va învinge", aceste lozinci au răsunat la mitingurile și demonstrațiile de prietenie și solidaritate cu eroicul popor cuban.

Un însuflețit miting de acest fel a avut loc miercuri după amiază în Piața Universității din Capitală, unde s-au adunat mii și mii de tineri din întreprinderi și din institute de învățămînt superior din București pentru a da glas mîniei și indignării profunde stîrnite de agresiunea mercenarilor imperialiști care vor să sugrume independența Cubei. Alături de tinerii din București, la mitingul din Piața Universității au participat și numeroși studenți din diferite țări ale Asiei, Africii și Americii Latine care învață în țara noastră.

După încheierea mitingului, șuvoiul de tinere și tineri, cărora — ca și în Piața Universității — li s-au alăturat numeroși cetățeni ai Capitalei, s-a îndreptat spre sediul legației Statelor Unite la București spre a înmîna moțiunea adoptată la miting. Străzile din fața și din jurul legației au fost împînzite de miile de demonstranți. Strigătele „Jos mîinile de pe Cuba!", „Afară cu mercenarii imperialiștilor din Cuba!", au răsunat din mii de piepturi. La ambasada S.U.A. tinerii au cerut ca să fie primită o delegație a lor pentru a înmîna moțiunea de protest adoptată la miting. Dar personalul legației parcă n-ar fi auzit nimic. S-a văzut că îi este greu să înfrunte mînia stîrnită în rîndul opiniei publice de agresiunea armată săvîrșită împotriva Cubei. Indignați, numeroși demonstranți s-au urcat pînă în vîrful grilajului de fier al curții legației. Mai mulți demonstranți au aninat în ramurile castanilor din jurul clădirii pancarte cu inscripția: „Agresorilor, nu vă jucați cu focul". Alte grupuri de tineri au rupt cordoanele de milițieni, sosiți în grabă la fața locului, au pătruns în curtea legației și au așezat la intrările principale și la ferestrele clădirii portrete ale lui Fidel Castro și lozinci de protest. Cu mare greutate, milițienii au izbutit să îndepărteze grupurile de tineri din curtea legației și să stăvilească marea de oameni care se masase în fața clădirii legației S.U.A.

Oamenii de artă și cultură din București, întruniți miercuri după amiază în sala Studio a Teatrului Național din București, și-au manifestat, de asemenea, sentimentele de prietenie și solidaritate cu eroicul popor cuban și mînia împotriva imperialiștilor și mercenarilor lor. Glasurilor care înfierează mișeleasca agresiune a mercenarilor imperialiști li s-a alăturat și glasul oamenilor de știință din Capitală care s-au întrunit marți seara într-un miting de protest.

Întreg poporul muncitor din țara noastră a fost și este din toată inima alături de eroicul popor cuban în lupta sa dreaptă.

Cuba nu este singură!

Departe de țara noastră se află Cuba, o mică țară, cu o populație de șase milioane locuitori. Poporul cuban trăia liber, construindu-și o viață luminoasă și fericită. Dar fericirea și libertatea poporului cuban erau ca un spin în ochii imperialiștilor americani. Monopolurile americane nu puteau uita raiul pierdut și guvernul S.U.A. a pregătit, cu minuțiozitate, un atac mîrșav împotriva micului său vecin.

Punînd la dispoziția unor bande de mercenari arme și muniții, avioane și vase de război, instruindu-i după metodele sălbatice ale hitleriștilor, în vederea invaziei, guvernul S.U.A. a sprijinit fățiș agresiunea împotriva poporului cuban.

Scopul acestui atac mîrșav este acela de a face ca monopolurile americane să pună din nou mîna pe bogățiile Cubei; de a transforma din nou frumoasa Cubă în iad pentru poporul cuban și într-un paradis pentru monopoliști.

Avioanele de fabricație americană, conduse de piloți americani, vase de război americane, conduse de marinari americani au declanșat cea mai rușinoasă nelegiuire din istoria contemporană. Banii cu care sînt plătiți mercenarii trimiși să invadeze Cuba sînt dolari scoși din băncile americane.

E limpede pentru întreaga omenire că S.U.A. este inspiratorul și organizatorul agresiunii îndreptate împotriva Cubei, după cum e limpede și faptul că noua agresiune a imperialiștilor americani va fi sortită eșecului.

Poporul cuban este hotărît să-și apere cu prețul sîngelui său libertatea. Sub lozinca „Vom lupta pînă vom învinge sau vom muri", oamenii Cubei au pornit cu toții la luptă împotriva invadatorilor. Cauza Cubei, cauza libertății, este cauza sfîntă a fiecărui cetățean al micului stat cuban.

Dar cauza Cubei nu este numai cauza eroicului popor cuban. Ea este cauza întregii omeniri; Cuba nu este singură. Alături de ea sînt toate popoarele iubitoare de pace, care își ridică glasul, cu indignare, împotriva agresiunii mîrșave pusă la cale de către imperialiștii americani.

Alături de Cuba liberă e gloriosul popor sovietic. Alături de Cuba e marele popor chinez și toate popoarele din celelalte țări socialiste. Alături de Cuba sînt oamenii cinstiți din lumea întreagă.

Mîinile pline de sînge ale imperialiștilor americani și ale mercenarilor lor nu vor putea să stranguleze eroicul popor cuban.

ȘERBAN NEDELCU

In cinstea aniversării a 40 de ani de la înființarea partidului

Muncă spornică pe ogoarele patriei

Pe terminate cu însămînțatul porumbului

Pînă la data de 20 aprilie, oamenii muncii din agricultura regiunii Oltenia au însămînțat cu porumb pentru boabe și siloz peste 330.000 ha., ceea ce reprezintă aproape 90 la sută din suprafața planificată.

Fruntașe în această acțiune sînt raioanele Craiova, care a însămînțat întreaga suprafață cu porumb (de 30.833 ha), Filiași (21.071), Strehaia (25.250 ha) și Calafat (19.555 ha). Avansate sînt raioanele Balș, Oltețu și Caracal, care au însămînțat peste 95 la sută din suprafața planificată. Printre gospodăriile colective care au terminat primele semănatul porumbului se numără cele din Basarabi, Maglavit, Vînători și Gemeni din raionul Calafat.

Ing. I. BOAGIU
corespondent

A început prașila I-a la floarea-soarelui și sfeclă de zahăr

De faptul că întreținerea la timp a culturilor asigură recolte mari la hectar s-au putut convinge și colectiviștii din comuna Dor Mărunt, raionul Lehliu, care în anul trecut au realizat în medie peste 30.000 kg sfeclă de zahăr la hectar și peste 1.700 kg floarea-soarelui la hectar. Ținînd seama de experiența căpătată colectiviștii au început lucrările de întreținere de îndată ce culturile au răsărit. Astfel, paralel cu însămînțatul porumbului, care se face cu sprijinul mecanizatorilor de la S.M.T. Lehliu, în această gospodărie s-a efectuat într-o singură zi prima prașilă pe cele 200 de ha cu sfeclă de zahăr. Tot în această perioadă, colectiviștii din satele Caragiale și Înfrățirea au executat prima prașilă la floarea-soarelui.

Pînă în prezent în aceste trei gospodării colective, s-a făcut prima prașilă pe 290 hectare cu floarea-soarelui și 260 ha cu sfeclă de zahăr. În fruntea acestor acțiuni se situează brigăzile de cîmp conduse de Constantin Popa, Alexandru Oancea, Ion Bogățeanu, Niculai Colan și Constantin Pisău.

CONSTANTIN D. NICULAI
corespondent

Cu planul campaniei îndeplinit

În actuala campanie de primăvară mecanizatorii de la S.M.T. Poșta Cîlnău, regiunea Ploiești, au de executat un volum de lucrări echivalent cu 11.989 hantri. Lucrînd cu vrednicie pe ogoarele gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole din raza de activitate, mecanizatorii de aici au reușit să execute pînă de curînd un volum de lucrări care depășește planul de producție pe întreaga campanie cu circa 3.000 de hantri.

Mecanizatorii s-au străduit să execute numai lucrări de bună calitate, acesta fiind un obiectiv dintre cele mai importante în întrecerea ce se desfășoară aici în cinstea aniversării a 40 de ani de la înființarea partidului. Despre lucrul bun făcut de tractoriști vorbește faptul că nici o lucrare executată de ei nu a fost respinsă de la recepție.

Fruntași pe stațiune se situează tractoriștii din brigada a VIII-a condusă de Podosu Constantin, brigadă care și-a depășit planul de producție de 1.578 hatri cu peste 10 procente.

L. ION

Zile de întrecere

— Gata alimentarea, nea Cristea?

— Gata!

— Atunci suie-te pe semănătoare și să-i dăm bătaie!

Cu o mișcare iute, șeful de echipă Cristea Stroie se urcă pe semănătoarea „Victoria"; apoi tractoristul Abdulmenan Șocli ambală încet „U.T.O.S."-ul și peste cîtăva vreme oamenii și mașinile se pierdură în zare.

...Ne aflăm pe tarlalele gospodăriei colective „Secera și Ciocanul" din Valea Seacă unde seamănă porumbul tractoriștii brigăzii a II-a de la S.M.T. Valu Traian. Dispecerul stațiunii, inginerul Deliiorga Lucian care mă însoțește îmi dă cîteva lămuriri asupra rezultatelor obținute pînă atunci de brigadă. Aflu că în întrecerea socialistă ce se desfășoară în cinstea aniversării partidului, mecanizatorii brigăzii a II-a condusă de comunistul Mușat Stelică, s-au situat primii pe stațiune realizînd pînă în prima decadă a lunii aprilie 80 la sută din planul campaniei de primăvară. Au fost economisiți totodată 2.500 litri de carburanți și 8.000 de lei la piese de schimb. Acum mecanizatorii din brigada II-a, printre care se numără și tractoristul Abdulmenan Șocii, zoresc să termine la timp semănatul porumbului. Muncind cu avînt mecanizatorii brigăzii au izbutit să-i ajungă din urmă și să-i depășească pe cei din a 8-a de la Techirghiol cu care sînt în întrecere.

★

În timp ce discutam despre brigadă, tractorul condus de Abdulmenan Șocii se oprește la marginea ogorului pentru pauza de prînz. Profit de acest scurt răgaz pentru a schimba cîteva cuvinte cu tînărul mecanizator.

— Cît ai semănat pînă acum?

— Aproape 8 ha. Vreau ca după amiază să „trag" bine pentru ca pînă ce se întunecă să mai fac încă pe atît. M-am angajat să termin semănatul porumbului în cel mult opt zile.

Colectiviștii și tovarășii săi din brigadă știu că se pot bizui oricînd pe cuvîntul comunistului Abdulmenan Șocii. În numai trei zile, el a și însămînțat 50 hectare cu porumb, fără să neglijeze calitatea lucrării. În fiecare dimineață, împreună cu șeful de brigadă, jalonează terenul pe care-l va lucra în ziua respectivă pentru ca să poată astfel însămînța în rînduri cît mai drepte. În timpul lucrului, ajutat de șeful de echipă Cristea Stroie, urmărește cu atenție ca semințele să fie îngropate la adîncimea indicată de agronomul colectivei și să se asigure densitatea normală de boabe germinabile la ha. Pentru a executa un semănat de calitate nu depășește niciodată viteza corespunzătoare.

Tot atît de bine ca Abdulmenan Șocii lucrează la semănat și Marcu Stan, Papuc Ion, Raicu Stan și ceilalți membri ai brigăzii. Peste tot am auzit din partea colectiviștilor numai cuvinte de laudă despre munca mecanizatorilor.

La o margine de tarla întîlnim un grup format din mai mulți colectiviști și inginera gospodăriei. Bineînțeles discuția noastră se înfiripează tot în jurul problemei la ordinea zilei: terminarea în bune condiții a semănatului porumbului.

— Anul trecut — spune șeful de echipă Marin Albu — am scos împreună cu echipa mea 6.168 kg porumb boabe la ha. Țin să mulțumesc mecanizatorilor din brigada a II-a care executînd lucrări de calitate bună ne-au ajutat să dobîndim rod bogat. Nici acum în primăvară tractoriștii nu ne fac de rîs.

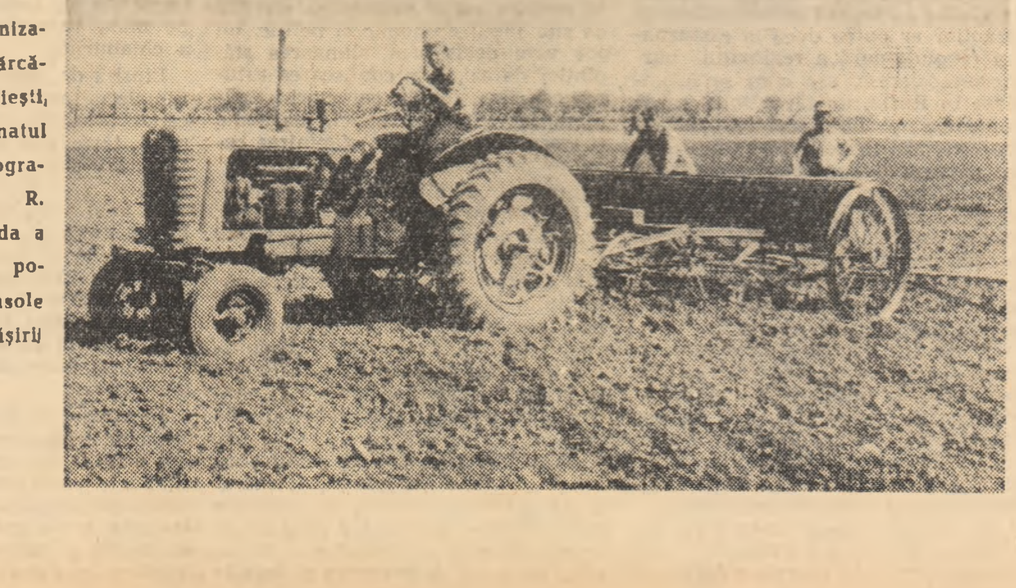
— Într-adevăr — intervine în discuție inginera gospodăriei — tov. Lazăr Nădejdea, în primăvara aceasta ducem cu ajutorul mecanizatorilor o adevărată bătălie pentru executarea corespunzătoare a tuturor lucrărilor și mai ales pentru păstrarea apei în sol. Arăturile adînci de toamnă au fost lucrate pînă acum de mai multe ori pentru a pregăti porumbului un pat germinativ bun. După semănat vom tăvălugi întreaga suprafață (cu tăvăluguri inelate pe care ni le pune la îndemînă S.M.T.-ul). Această lucrare s-a dovedit importantă pentru sporirea producției de porumb. Anul trecut am izbutit să obținem de pe suprafețele unde am aplicat — pe lîngă celelalte măsuri agrotehnice — și tăvălugitul, un spor de producție de 200 kg la ha. Acum toate forțele noastre sînt îndreptate spre terminarea însămînțatului porumbului în cel mai scurt timp și la un nivel agrotehnic corespunzător.

★

La gospodăria colectivă „Secera și Ciocanul" din Valea Seacă se muncește din plin la însămînțatul porumbului. Este posibil ca în momentul cînd apar rîndurile de mai sus harnicii mecanizatori ai brigăzii a II-a să fi terminat această lucrare. Le urăm și de-acum înainte succese frumoase în muncă.

N. FLORIAN

In aceste zile, mecanizatorii de la S.M.T. Bărcănești, regiunea Ploiești, dau zor cu semănatul porumbului. In fotografie: tractoristul Ene R. Gheorghe, din brigada a IV-a, însămînțînd porumb intercalat cu fasole pe ogoarele întovărășirii din Sirejnic.

Amintiri despre Lenin

„...Vladimir Ilici nu uita însă nici o clipă drumul greu care se deschidea în fața Puterii sovietice. La 8 noiembrie el a rostit o cuvîntare la consfătuirea delegaților comitetelor sărăcimii din regiunea Moscova.

Delegații adunați la consfătuirea din Moscova a comitetelor sărăcimii aveau fețe mulțumite. Un delegat înalt, îmbrăcat într-un caftan-albastru, în timp ce urca scara, se opri lîngă bustul unui savant și spuse zîmbind: „Asta o să ne fie de folos în sat". În general, delegații vorbeau mai mult despre ceea ce vor lua și cum vor împărți între ei ceea ce vor lua. În fața lui Ilici stăteau, ascultîndu-l, țărani săraci cu gospodării individuale, pentru care problemele colectivizării agriculturii, ale lucrării în colectiv a pămîntului nu erau încă actuale. Dacă comparăm starea de spirit de atunci a delegaților comitetelor sărăcimii cu cea a delegaților de la cel de-al II-lea Congres al colhoznicilor, ne vom da seama ce drum uriaș s-a străbătut, ce muncă gigantică s-a depus.

Ilici știa că era necesară o asemenea muncă de lungă durată. El înțelegea limpede toate greutățile, dar considera că această problemă este hotărîtoare. „Cucerirea pămîntului, ca orice cucerire a celor ce muncesc, este trainică numai atunci cînd se sprijină pe activitatea proprie a celor ce muncesc, pe propria lor organizare, pe consecvența și fermitatea lor revoluționară" — a spus el la consfătuirea comitetelor sărăcimii.

„A avut oare țărănimea muncitoare această organizare?

Din păcate, nu. Aceasta este originea și cauza întregii greutăți a luptei".

Ilici a indicat căile spre organizare: înfrîngerea chiaburimii și strînsa alianță cu clasa muncitoare.

„...Dacă nu vom lua măsuri împotriva chiaburului, dacă nu vom învinge lipitorile satului, atunci, în mod inevitabil, vom avea din nou pe țar și pe capitalist.

Experiența tuturor revoluțiilor care au avut loc pînă acum în Europa confirmă în mod concret că orice revoluție e în mod inevitabil înfrîntă dacă țărănimea nu biruie preponderența chiaburului.

Dacă toate revoluțiile europene n-au ajuns la nimic, aceasta e tocmai din cauză că satul n-a știut să vină de hac dușmanilor lui. Muncitorii de la orașe răsturnau pe regi...

Amintirile Nadejdei Krupskaia, minunata tovarășă de viață și de luptă a lui Vladimir Ilici Lenin, reconstituie profilul marelui învățător al proletariatului urmărind firul vieții lui din copilărie, adolescență, trecînd prin anii deportării siberiene, ai exilului, continuînd apoi cu titanica muncă pentru înfăptuirea și consolidarea revoluției. Însemnările Nadejdei Krupskaia, cel mai adesea episoade, întîmplări semnificative, întîlniri din viața de toate zilele, îți dau senzația că ești lîngă Ilici, că îl întovărășești la tot pasul privindu-i expresia concentrată a chipului, simțindu-i minunata lui modestie, bunătatea, grija și respectul față de tovarășii de muncă, exigența față de muncă și adevăr, ura față de dușman, excepționala forță spirituală a acestui om între oameni, dîrzenia sa revoluționară, înflăcărata lui dragoste pentru popor, pentru partid, pentru cauza nobilă a acestuia — comunismul.

Lui Lenin i-a plăcut mult să stea de vorbă cu țăranii, s-a dus adesea în mijlocul lor sau i-a primit cu brațele deschise în cabinetul său de lucru. A luptat pentru ca mujicul rus să scape de tirania țarului, boierilor și chiaburilor, să primească pămînt, și i-a arătat care este calea pentru a ieși din sărăcie.

De aceea, țăranii l-au iubit nu numai ca pe un conducător genial, ci și ca pe un semen apropiat lor, ca pe un om minunat.

și, totuși, după un timp oarecare se reîntroneau vechile rînduieli".

„În revoluțiile de pînă acum țărănimea săracă nu avea pe cine să se sprijine în greaua ei luptă împotriva chiaburilor.

Proletariatul organizat — mai puternic și cu mai multă experiență decît țărănimea (această experiență el a căpătat-o în luptele din trecut) — deține acum puterea în Rusia, stăpînind toate uneltele de producție, toate fabricile și uzinele, căile ferate, vapoarele etc.

Acum țărănimea săracă are un aliat puternic și de nădejde în lupta ei împotriva chiaburimii. Țărănimea săracă știe că orașul e de partea ei, că proletariatul o va ajuta cu tot ce-i va sta în putință, — și o ajută efectiv chiar de pe acum".

„Chiaburii așteptau cu nerăbdare pe cehoslovaci, ei ar fi fost bucuroși să înscăuneze un nou țar, pentru a putea continua exploatarea nepedepsiți, pentru ca să poată pune din nou piciorul pe grumazul muncitorului agricol și să se îmbogățească ca odinioară".

Și toată salvarea a fost că satul s-a unit cu orașul, că elementele proletare și semiproletare de la sate — care nu exploatează munca altora, au pornit, împreună cu muncitorii de la orașe, campania împotriva chiaburilor și lipitorilor satului".

Și în continuare, Ilici a arătat perspectiva transformării întregii orînduiri de la țară:

„Soluția nu poate fi decît cultivarea în comun a pămîntului... Comunele, cultivarea pămîntului în artel, întovărășirile țăranilor — iată care este scăparea de neajunsurile micii gospodării, iată mijlocul pentru a ridica și a îmbunătăți gospodăria, pentru a economisi forțele și a lupta împotriva chiaburimii, parazitismului și exploatării".

Din volumul
(„Amintiri despre Lenin")
de N. KRUPSKAIA

Cinstind numele lui

O curte largă, străjuită de platani falnici, cu ronduri de flori și alei în dreapta, cu o clădire mare încăpătoare, în cealaltă latură. Cîndva aici a fost conac moșieresc. Acum plăcarda de la intrare îți arată că aici e sediul gospodăriei colective „Steagul lui Lenin". La aceste scări așteptau adesea trăsura lăcuită a boierului, dar nu numai ea. Tot aici așteptau în frig sau ploaie, umiliți, să primească plata pentru sudoarea muncii lor, sau o învoială mai omenească birișii și dijmașii lui Horvath.

În două asemenea conace boierești se hotăra cîndva soarta, existența, „fericirea" a aproape 200 de familii. Ceea ce se întîmpla pe atunci în Păulești, se repeta aidoma în mii și mii de sate din Romînia burghezo-moșierească.

Dar nu spre trecut vreau să întorc fila acestor rînduri, ci spre o întîmplare din primii ani de după eliberarea țării. Reforma agrară făptuită de partid, peste capul regelui, le adusese nădejdi noi păuleștenilor. Simțeau că a început cu adevărat o epocă nouă pentru ei, că viața a pornit pe alt făgaș.

— Și totuși mulțumirea noastră nu era deplină, îmi povestea deunăzi tovarășa Maria Zidaru, frămîntările acelor ani. Simțeam că ne lipsește ceva. Că noi, de fapt, tindeam spre mai mult. Pornisem să ne lucrăm pămîntul nostru cu dragoste, ne bucuram că eram liberi, că scăpasem de boieri, dar constatam că eram încă săraci, că nu ne putem descurca prea ușor fiindcă obțineam recolte foarte slabe, deși statul era lîngă noi, ca un sprijin.

Și partidul parcă le-a citit în suflet miilor de țărani muncitori care erau pregătiți în acei ani să meargă curajos mai departe. Cuvîntul partidului a răspuns și de astă dată clar, convingător, marilor întrebări ale vieții.

„Pentru a scăpa oamenii de întuneric și mizerie, trebuie să se construiască socialismul la sate, adică să se treacă la gospodăria agricolă colectivă, asigurîndu-se ridicarea agriculturii în folosul celor ce muncesc".

Aceasta a fost îndemnul de a păși cu încredere în întîmpinarea viitorului, așa cum l-a plăsmuit gîndirea gigantică a lui Vladimir Ilici, și păuleștenii, ca mulți alții, l-au primit cu inimile deschise.

— După ce am semnat actul de constituire, își continuă amintirile tovarășa Maria Zidaru, am cerut ca gospodăria noastră colectivă să primească numele de „Steagul lui Lenin", să cinstim astfel pe cel care cu geniul său uriaș ne-a arătat drumul spre fericire, spre bunăstare. Nu vă pot spune cît am fost de fericiți cînd ni s-a acordat încrederea de a purta acest nume. De aceea, ne-am angajat să fim demni de această cinste, să muncim astfel încît să arătăm prin viața și lupta noastră cît de minunată este bogăția și forța ideilor leniniste.

În ziua de 28 august 1949, la înființare, gospodăria colectivă „Steagul lui Lenin" avea un fond de bază de 67.000 lei. Anul trecut el a depășit suma de 1.600.000 lei. Recoltele de grîu și porumb s-au dublat, cea de floarea-soarelui s-a triplat, pentru cultura sfeclei de zahăr colectiviștii au obținut acum doi ani premiul al treilea pe țară. Indemînarea păuleștenilor se vede și în legumicultura, pe care au extins-o an de an, în tot mai ridicate producții animaliere. Au muncit mult și cu rîvnă colectiviștii din Păulești ca să fie demni de numele pe care l-a primit gospodăria. Exemplul lor a străbătut dincolo de hotarele regiunii și mîndria lor este îndreptățită.

— Dacă am vrea să ne lăudăm cu ceva din tot ceea ce am făcut, spune cu glasul ei blînd președinta, apoi putem să ne mîndrim cu oamenii noștri. Colectiviștii sînt cu adevărat oameni noi, minunați. Am muncit alături ca unul, cu o voință de neclintit ca să ajungem aici. Cînd altădată ar fi fost posibil un asemenea lucru? Iată ce a însemnat pentru noi cuvîntul partidului, minunatul exemplu leninist.

Una din realizările cu care se mîndresc colectiviștii din Păulești sînt serele lor, cu fiecare an mai multe, (pînă acum aveau 9 sere, iar anul acesta mai construiesc alte patru) și mai ales, florile lor. Aici, sub cupolele albe de sticlă, înfloresc nu mai puțin de 79 de culori de trandafiri și 33 de gladiole cu flori mătăsoase, plăpînde, unele cu culori aprinse, sîngerii, altele resfirînd parfumuri dulci, îmbătătoare.

La 22 aprilie, în fiecare an, buchetul cel mai frumos, cel mai bogat, colectiviștii îl pun în fața portretului lui Lenin, în semn de cinstire celui care le-a luminat drumul împlinirii viselor și nădejdilor lor.

LUCIAN CURSARU

Problemele de producție în discuția grupelor sindicale

Anul trecut gospodăria agricolă de stat „Avicola", regiunea Bacău, a înregistrat pierderi. Trebuiau deci luate măsuri tehnico-organizatorice atît în procesul de producție al stației de incubație cît și în ce privește creșterea puilor și păsărilor adulte, ca și sprijinul dat de către comitetul sindicatului — îndrumat de organizația de partid — pentru înlăturarea deficiențelor. Măsurile luate au dat primele roade.

De la începutul acestui an pînă la mijlocul lunii aprilie, gospodăria a produs prin stația de incubație 87.000 de pui de o zi, cea mai mare parte fiind livrați gospodăriilor de stat și colective solicitante. În primul trimestru al anului, s-au obținut de asemenea, 509.437 ouă de la păsările gospodăriei din rasa Rhode Island, în ultimele săptămîni realizîndu-se zilnic o producție de 9.000 de ouă. Primii 33.000 de pui introduși în crescătorie, la 25 ianuarie 1961, s-au dezvoltat în bune condiții, ne mai înregistrîndu-se pierderi ca în anii trecuți.

În întrecerea socialistă ce se desfășoară în cinstea aniversării partidului, între 65 de lucrători ai gospodăriei constituiți în trei grupe sindicale, s-au evidențiat în mod deosebit îngrijitoarele Bîlu Maria, Mărgineanu Tinca, Lucia Radu, Popa Zinca, Oșevschi Maria, Baranovschi Ana și alții.

— La sfîrșitul fiecărei luni și trimestru, îmi spune tov. inginer Slăvescu Marin, responsabil cu problema muncii de masă în producție în comitetul sindicatului, cele trei grupe sindicale țin rodnice consfătuiri de producție. În cadrul acestor consfătuiri se analizează mersul întrecerii socialiste, se stabilesc fruntașii, popularizîndu-se metodele lor de muncă, se iau măsuri în vederea rezolvării operative a lipsurilor constatate.

Deosebit de important mi s-a părut faptul că lucrătorii gospodăriei iau în discuție metode noi de muncă și se străduiesc cu prilejul consfătuirilor de producție să le învețe și să le aplice.

Astfel, ca urmare a propunerilor făcute de către mai multe muncitoare fruntașe, la două hale de cîte 5.000 de pui, s-au introdus lămpi infra-roșii, (cîte 144 de becuri). Acest sistem de lămpi urmează a fi introdus la toate halele gospodăriei pînă la sfîrșitul anului. Tot ca urmare a propunerilor făcute în consfătuirile de producție ale grupelor sindicale, în hrana tineretului și păsărilor adulte se administrează acum biostimulatori furajeri ca de pildă, Vitauromul.

Îngrijitoarele au observat că după primele săptămîni de la folosirea Vitauromului, producția de ouă a crescut simțitor. Merită a fi subliniată și traducerea în viață a unei alte propuneri: zilnic tineretului i se dă în amestec în hrană și chiar ca apă de băut, lapte acidulat.

În discuțiile ce se poartă cu prilejul consfătuirilor de producție, sînt deseori criticate cu curaj o serie de lipsuri mărunte în aparență, dar care dăunează îndeplinirii angajamentelor luate în întrecere, de a se obține rezultate cît mai bune și a se realiza economii. De pildă, la ultima consfătuire de producție a grupei I-a sindicale, îngrijitoarea Baranovschi Ana a arătat că unele tovarășe mai obișnuiesc încă să nu dea atenția cuvenită bunei păstrări a halatelor și cizmelor de protecție, nespălîndu-le la vreme ori lăsîndu-le prin hală.

Pentru a se respecta măsurile de zooigienă, îngrijitoarea Buhu Maria a cerut conducerii gospodăriei să ia măsuri pentru evacuarea gunoiului de la păsări, care în ultima vreme s-a strîns în cantități mai mari în jurul halelor. Tov. Sava Nicolae, tehnician veterinar și președintele comitetului sindicatului, a cerut ca toate îngrijitoarele să respecte disciplina în producție, servind la aceeași oră tainurile respective la toate halele, lucru deosebit de important pentru îndeplinirea sarcinilor de plan.

Nu rareori cu prilejul acestor discuții, sînt abordate și probleme ale muncii culturale de masă, în sprijinul producției. Așa de pildă, la grupa a II-a sindicală, tov. Oșevschi Maria (operatoare la stația de incubație) a cerut ca numărul cărților tehnice de la biblioteca clubului să fie mărit, întrucît există fonduri suficiente; totodată să se țină „la zi" colecțiile de ziare la care s-au făcut abonamente.

— Angajamentele noastre luate în cinstea aniversării partidului, mi-a spus tov. Sava Nicolae, președintele sindicatului gospodăriei, — dintre care menționez între altele, depășirea planului la ouă în valoare de 46.000 lei și obținerea unor economii de cel puțin 8.000 lei pînă la sfîrșitul anului, au și început să fie îndeplinite. Ne vom strădui ca și pe viitor să analizăm în consfătuirile de producție cît mai temeinic posibilitățile pe care le avem, pentru a mări producția și a contribui astfel la buna aprovizionare a oamenilor muncii cu ouă și carne de pasăre, și firește, la rentabilizarea gospodăriei noastre.

ION DRINCU

DRUMUL LUI LENIN — DRUMUL BELȘUGULUI

Cînd vine vorba despre colectiviștii din Livedea, cei de prin apropiere — din comunele Cătrunești, Movilița sau Sinești — spun: „Îi cunoaștem! E satul milionarilor, satul oamenilor fericiți!"

Așa e. Livedea din raionul Urziceni e satul oamenilor fericiți, care au pășit printre primii pe drumul lui Lenin — drumul belșugului...

Odată cu 23 August 1944, după înaintarea victorioasă a Armatei Sovietice și prăbușirea dictaturii antonesciene, un suflu de viață nouă a cuprins și pe livezeni. Întreg satul era în fierbere. Prințesa Ana cică fugise în Anglia, Stelian Popescu prin Elveția, iar ceilalți moșieri parcă intraseră în gaură de șarpe: le era frică de furia foștilor argați, le era teamă că venise ziua socotelilor...

În Livedea a luat atunci ființă prima celulă de partid în care s-au înscris Ene Socrate, Vasile Mincu, Alexandru Bițineanu, Ion Mușat și alții.

Satul fierbea. Foștii argați, sărăcimea, știau că numai comuniștii le vor face dreptate, că numai partidul va pleca urechea la durerea lor, înfăptuind reforma agrară pentru care sîngeraseră moșii și strămoșii lor.

Dar partidele „istorice" se opuneau cu îndîrjire înfăptuirii dorinței de veacuri a țărănimii. În primăvara anului 1945, cînd administratorul prințesei Ana le-a trimis vorbă să vină la conac pentru înnoirea învoielilor — ca un iureș a venit tot satul, în frunte cu comuniștii, dar nu la înnoirea învoielilor, ci la încheierea socotelilor. Văzînd furia țăranilor, administratorul a încercat să-i intimideze, ridicînd tonul. Dar oamenii au ridicat pumnii și unealta moșierilor a fugit cu coada-ntre picioare.

Oamenii și-au împărțit pămîntul și au început să-l muncească cu nădejde. Dar treaba nu mergea chiar așa cum crezuseră ei. Majoritatea livezenilor n-aveau unelte și animale de muncă. Ei au simțit iarăși sprijinul larg al partidului și statului care le-a acordat credite pe termen lung.

După apariția Rezoluției plenarei din 3—5 martie 1949 țăranii muncitori au înțeles că unindu-și ogoarele, înființînd gospodării colective, pășesc cu adevărat pe drumul belșugului, și bunăstării.

Așa a luat ființă gospodăria agricolă colectivă din Livedea — la 7 august 1949.

— Toate-s bune, au spus oamenii, dar... cum să-i punem numele?

— Foarte simplu! au răspuns comuniștii. Fiindcă începînd de azi pornim pe drumul belșugului, al unei vieți noi — îi vom spune „Drumul lui Lenin"!, în cinstea marelui conducător care a arătat țărănimii calea spre fericire.

★

În curtea comunistului Ene Socrate au înflorit merii. Și pe tîmplele lui au apărut primele flori...

— Acum 12 ani, îmi spune el, au pășit pe drumul lui Lenin — pe drumul belșugului — 69 de familii. Acum tot satul e colectivizat, însumînd 163 de familii. De la 12 lei, cît a fost în primul an al înființării colectivei, valoarea zilei-muncă a ajuns la 30 lei. Veniturile bănești ale gospodăriei au crescut de 20 de ori, ajungînd astăzi să depășească cifra de un milion, iar fondul de bază a crescut de la 33.000 lei la 1.800.000 lei. Colectiviștii și-au făcut case noi, au aparate de radio, aragazuri, mobilă. Muncim cu drag și vom face ca gospodăria noastră colectivă să devină și mai puternică, să ne aducă un tot mai mare belșug, așa cum ne-a învățat Lenin.

De aceea ne-am luat angajamentul că vom termina însămînțarea porumbului în 6 zile, în loc de 10. De asemenea, vom mări producția de lapte în acest an de la 2600 litri la 2800 litri pe cap de vacă furajată, vom îngrășa 150 de porci în loc de 100 — ne vom strădui să scoatem 2000 kg. grîu la hectar în loc de 1800 kg., iar porumbul trebuie să-l „săltăm" de la 3000 la 3500 kg. boabe la hectar.

Am făcut și un eleșteu artificial în suprafață de 15 hectare pe care îl vom folosi totodată și pentru irigație. În ceea ce privește porumbul siloz vom face totul ca de la 35.000 kg. la hectar să ajungem la 50.000 kg.

Îl urmăresc cu coada ochiului. Fiul fostului argat îmi vorbește cu căldură despre colectiviștii pe care îi cunoaște în parte, căci a copilărit cu ei. Despre cei mai bătrîni își aduce aminte cu emoție, cînd s-a fotografiat cu ei, acum 12 ani, la înființarea colectivei, iar cînd vine vorba de Tache Gheorghe, președintele colectivei și fost argat ca și el, colectivistul Ene Socrate îmi spune simplu:

— E băiat bun Tache al nostru. A muncit mult pentru gospodărie, a făcut școala de tehnician agronom, iar în prezent urmează cursurile Facultății de agronomie pentru a deveni inginer agronom. Cînd ar fi putut, în trecut, un argat să ajungă inginer, deputat în sfatul cel mare al țării?

Satul Livedea e de nerecunoscut. Case frumoase, dispensar, cămin cultural, bibliotecă cu peste 800 de volume, cinematograf... Tot satul e abonat la ziare: bătrînilor le citesc nepoții cuvintele partidului. Iar cînd a sosit vestea despre zborul primului om sovietic în Cosmos, numele lui Iuri Gagarin a fost pe toate buzele rostit cu bucurie, cu emoție, cu respect. Căci drumul spre Cosmos a primului om, a fost deschis tot de Lenin, de partidul lui glorios.

VALERIU FILIMON

Copii de colectiviști din comuna Cetate, raionul Calafat, la grădinița colectivei

Pentru fondul central al statului

In ultimul timp, gospodăria agricolă colectivă „23 Februarie" din comuna Șimand, raionul Criș, regiunea Crișana, a contractat cu statul 100 capete tineret bovin, 600 de porci (a peste 90 kg. fiecare) 12.000 kg. lînă, 300.000 litri lapte de vacă și 500 litri lapte de oaie.

Pînă acum, s-au și predat statului peste 80.000 litri lapte, 70 capete tineret bovin și altele.

IOAN COȚOI
corespondent

Aspecte din lupta P. C. R. pentru făurirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare (I)

Poporul romîn sărbătorește la 8 mai, anul acesta, un eveniment măreț: împlinirea a 40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din Romînia. De patru decenii partidul clasei muncitoare din țara noastră a ridicat sus steagul luptei pentru socialism și pace, pentru un viitor luminos al celor ce muncesc. Însuflețit de încredere în triumful marxism-leninismului, consacrîndu-și toate forțele înfăptuirii celor mai înalte idealuri ale oamenilor muncii, partidul a condus poporul nostru la victorii mărețe. În țara noastră a fost creată baza economică a socialismului, punîndu-se astfel capăt pentru totdeauna exploatării omului de către om.

Încă în perioada luptei pentru crearea partidului de tip nou al clasei muncitoare din țara noastră, comuniștii au acordat o mare atenție făuririi alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare.

În proiectul de program agrar al partidului, alcătuit la sfîrșitul anului 1920, se arată că partidul privește cu cea mai mare atenție către populația țărănească, care reprezintă 85 la sută din populația țării. Proiectul sublinia că fără revoluționarea unei părți a țărănimii, fără atragerea ei în luptă de partea proletariatului, nu poate fi cucerită puterea politică.

„Pămîntul e al celor ce-l muncesc de secole întregi, al celor care prin sudoarea feței lor au creat pămînt productiv din pădurile sălbatice... din bălți și mlaștini", se spunea în proiectul de program.

Amintind că moșierii au acaparat prin „înșelăciuni și viclenie, cu amenințări și forță brutală" pămîntul țăranilor și tot pe ei i-au pus „să le muncească moșiile ca vitele înjugate", că „toate paginile istoriei sînt pline de groaznicele suferințe ale țăranilor", proiectul de program cerea:

— să se exproprieze, fără nici o despăgubire, toate proprietățile mai mari de 50 de holde cadastrale (30 hectare), precum și moșiile bisericești și ale statului, în toată întinderea lor, împreună cu clădirile, vitele, uneltele agricole ce le aparțin;

— pămîntul să fie împărțit fără plată țăranilor care posedau mai puțin de 3 hectare de pămînt, fără deosebire de neam, religie, sex sau etate.

Comuniștii erau atunci singurii care exprimau cele mai arzătoare năzuințe ale țărănimii muncitoare. Capitaliștii și moșierii, înspăimîntați de gîndul că unirea muncitorilor și țăranilor ar putea duce la răsturnarea revoluționară a regimului burghezo-moșieresc, așa cum se întîmplase în Rusia, au făcut totul ca să împiedice proletariatul să devină conducătorul luptelor țărănimii pentru pămînt. Asupra comuniștilor a fost dezlănțuită cea mai sălbatică teroare: torturi și schingiuiri în beciurile poliției și siguranței, regim de exterminare fizică și morală în ocne și temnițe, procese monstruoase și împușcări pe la spate sub pretextul „fugii de sub escortă".

Pe de altă parte, clasele stăpînitoare din acel timp au trecut în chip demagogic la înfăptuirea unei reforme agrare, menită să înșele masele, să potolească valul general al nemulțumirii țăranilor muncitori și să împiedice prefacerea acestei nemulțumiri într-o explozie revoluționară.

Cu puțină vreme înainte de înființarea Partidului Comunist din Romînia, într-un manifest editat de comuniști în martie 1921, era înfățișat acest tablou zguduitor al situației oamenilor muncii: „Priviți halul în care a ajuns Romînia condusă de fel de fel de ciocoi: țărani fără pămînt sau cu pămînt neîndestulător; țărani împroprietăriți, dar care vor trebui să plătească prea scump peticul de pămînt; țărani cu pămînt, dar fără unelte de muncă; țărani schilozi și îmbolnăviți din război, fără ajutor și siliți să întindă mîinile pe la poduri; la oraș, zeci de mii de muncitori fără lucru, fără ajutor, fără lege care să-i ocrotească la bătrînețe, fără locuințe, roși... de fel de fel de boli..."

Și manifestul arăta totodată calea de ieșire din această situație: „Să ne dăm seama că îmbunătățirea vieții noastre, ca și dezrobirea noastră de sub jugul economic și politic, nu pot veni decît prin alungarea stăpînilor de azi, prin confiscarea tuturor averilor de la cei mari: pămînt, fabrici, case, bănci, magazine și trecerea acestora în stăpînirea celor ce muncesc!".

Intr-un manifest către muncitori și țărani din februarie 1922, partidul cerea exproprierea totală a moșiilor împreună cu mașinile agricole și vitele, împărțirea pămîntului fără plată celor ce-l muncesc, ștergerea vechilor datorii provenite din împroprietărire, ajutorarea țăranilor de către stat cu unelte pe seama reducerii cheltuielilor pentru cumpărarea de material de război.

Țăranii muncitori s-au putut convinge curînd, după prima reformă agrară, că este zadarnic să aștepte îmbunătățirea soartei lor prin bunăvoința claselor exploatatoare. Folosind tot soiul de manevre și înșelăciuni, moșierii au reușit să micșoreze la aproape jumătate suprafețele ce trebuiau expropriate. În ianuarie 1934 țăranii primiseră prin această reformă abia o treime din pămîntul moșieresc.

Să mai amintim încă un fapt. Reforma agrară a fost decretată la 14 decembrie 1918, a doua zi după ce clasele stăpînitoare, în frunte cu regele, dezlănțuiseră măcelul împotriva muncitorilor din București, în Piața Teatrului Național, în timp ce sute de fruntași ai muncitorimii, care scăpaseră de gloanțe, erau aruncați în închisori. Această grabă a claselor exploatatoare își avea explicația în teama că țărănimea va păși alături de proletariat în lupta revoluționară. Cînd a fost însă vorba de aplicarea legii, capitaliștii și moșierii nu s-au mai grăbit de fel. Aplicarea reformei agrare a durat pînă în 1938. Iar felul cum a fost aplicată ne este arătat limpede chiar din cifrele recunoscute de C. Garoflid, mare moșier și ministru al agriculturii în acele timpuri: „au rămas 612.000 de îndreptățiți care nu au putut fi împroprietăriți prin reforma agrară din 1921".

Dar chiar și suprafețele de teren împărțite au încăput în mare parte pe mîna partizanilor guvernului și a chiaburilor.

Lipsită de unelte agricole și de animale de muncă, obligată de la început la plata pămîntului expropriat, țărănimea s-a înglodat în datorii, era sugrumată de bănci și cămătari

În anul 1932, statistica Ministerului de Finanțe arată că gospodăriile cu pînă la 10 ha. aveau datorii în sumă de 37,3 miliarde lei. 59 la sută din aceste gospodării erau grevate de datorii ipotecare și chirografe, astfel că 61 la sută din pămînturile țăranilor trebuiau scoase în vînzare.

Congresul al IV-lea al P.C.R., demascînd înșelarea țărănimii prin reforma agrară, care atinsese numai în parte proprietatea moșierească, arăta că țărănimea „rămîne și mai departe într-o grea dependență față de boieri și într-o și mai mare înglodare în datorii față de cămătari și bănci". Pentru a ușura situația țărănimii, printre cererile partidului erau: desființarea datoriilor ipotecare, a plăților apăsătoare, organizarea creditului ieftin și dotarea țăranilor săraci cu unelte agricole și vite de muncă.

O altă formă a jefuirii țărănimii de către clasele exploatatoare era menținerea prețurilor produselor agricole la un nivel scăzut, în timp ce prețurile produselor industriale creșteau. În anii crizei din 1929—1933, s-a produs o catastrofală scădere a prețurilor produselor agricole. În 1933, de pildă, prețurile produselor agricole reprezentau doar 48 la sută din prețurile anului 1929, iar în 1934 au scăzut și mai mult. Cum prețurile produselor industriale au scăzut în mult mai mică măsură, puterea de cumpărare a țărănimii se redusese la jumătate.

Clasele stăpînitoare căutau să abată atenția țărănimii de la adevăratele cauze ale situației ei deosebit de grele, aruncînd vina mizeriei pe secetă, pe nepriceperea țăranului de a lucra bine pămîntul și de a-și organiza chibzuit gospodăria. Partidul Comunist din Romînia a demascat cu tărie aceste încercări ale capitaliștilor și moșierilor de a defăima țărănimea, truda ei din zori pînă în noapte. Într-un manifest al C.C. al P.C.R. din ianuarie 1934, „Pentru alianța revoluționară de luptă a țărănimii și proletariatului în lupta contra foametei", adresat țăranilor, argaților, muncitorilor cu ziua, se arată: „Mai mult de jumătate din țară rabdă de foame. Foametea ia țăranului nu numai peticul de pămînt stors de orice vlagă, nu numai cămașa de pe el, dar viața lui însuși. Existența milioanelor de țărani este pusă în primejdie". Manifestul demască pe cei ce vor să ascundă adevărata pricină a foametei: „Ei vor să ascundă că foametea și toată nevoia țăranilor vin de acolo că țărănimea are pămînt puțin și prost sau n-are de loc. Că de unde, chiar după socotelile burghezilor, unei familii de țărani, ca să aibă ce mînca, i-ar trebui cel puțin 5 ha., marea parte a țăranilor n-are decît 1—2 ha., iar sute de mii de țărani n-au de loc pămînt. În mîinile moșierilor, mînăstirilor și regelui este strîns atîta pămînt cît are un milion și jumătate de familii țărănești.

Țăranii n-au unelte de muncă. Pămîntul rău și secătuit de vlagă îl sapă cu sapa și plugul de lemn.

Țăranii n-au sămînță bună.

Truda muncii țăranului se duce la fisc, la cămătar, la bănci populare și așa mai departe.

Ea se duce în zeci de dări și angarale la stat, comună, moșier".

„Țăranul, se spune mai departe în manifest — moare de foame în timp ce hambarele moșierilor și statului sînt pline; proletarul moare de foame în timp ce lucrurile produse de el zac în magazinele și prăvăliile capitaliștilor". „Unirea în luptă a țăranilor cu muncitorii, lupta revoluționară unită a celor ce muncesc la orașe și sate — iată de ce se tem ca de moarte toți fabricanții și moșierii, toate guvernele și vodă.

Dar asta este singura cale ca să scape poporul muncitor de foamete exploatare, asuprire".

O uriașă însemnătate pentru lupta partidului în vederea înfăptuirii alianței de luptă a clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare a avut-o Congresul al V-lea al P.C.R., care și-a ținut lucrările în anul 1931. Congresul a arătat că Romînia se găsește „în fața desăvîrșirii revoluției burghezo-democratice, că sarcina acestei revoluții constă în a doborî cu forța puterea de stat burghezo-moșierească și de a stabili dictatura revoluționară democratică a proletariatului și țărănimii".

Congresul a stabilit că sarcina cea mai importantă a partidului este crearea alianței de luptă a muncitorilor și țăranilor sub hegemonia proletariatului și conducerea luptei maselor țărănești pentru nevoile imediate ale țărănimii muncitoare și pentru rezolvarea revoluționară a problemei țărănești.

După Congresul al V-lea, partidul a dus o muncă intensă pentru organizarea luptelor țărănimii. Nemulțumirile profunde ale țărănimii duceau la ciocniri cu jandarmii, alungarea perceptorilor, ocuparea terenurilor de pășune, tăierea pădurilor fără învoire. În numeroase locuri, țăranii refuzau să plătească datoriile către bănci și cămătari, se opuneau cu forța acțiunilor portăreilor și jandarmilor veniți să le vîndă bruma de lucruri din casă. Astfel de acțiuni au avut loc în 1932, de pildă, în zeci de comune.

Plenara V-a lărgită a C.C. al P.C.R. din august 1936 a acordat o mare atenție situației țărănimii muncitoare. În rezoluția „Pentru pace, pîine, pămînt și libertate", plenara arăta: „Țărănimea se pauperizează, gospodăriile mici țărănești se degradează. La țară se dezvoltă un proces de concentrare a pămînturilor în mîinile chiaburimii, boierimii băncilor și speculanților capitaliști de pămînt.. Țăranii mor din cauza foametei, pelagrei, sifilisului, tifosului exantematic... analfabetismul se întinde, nivelul cultural al poporului scade..."

În programul de revendicări propus de partid pentru alcătuirea frontului popular antifascist se cere încetarea imediată a executărilor și vînzărilor silite a loturilor gospodăriilor și locuințelor țărănești pentru datorii, fixarea de prețuri juste pentru produsele agricole, micșorarea impozitelor plătite de țărani, reducerea arenzii și dijmei, salarii omenești pentru muncitorii agricoli, împroprietărirea țăranilor fără pămînt sau cu pămînt puțin.

Sarcinile istorice puse de Congresul al V-lea, înfăptuirea alianței de luptă a clasei muncitoare cu țărănimea, sub conducerea proletariatului, trecerea la desăvîrșirea revoluției burghezo-democratice, au fost realizate de Partidul Comunist Romîn în condițiile favorabile create prin lupta eliberatoare a Armatei Sovietice și victoria insurecției armate de la 23 August 1944. Din primele clipe ale ieșirii din ilegalitate, Partidul Comunist Romîn a pus la ordinea zilei înfăptuirea unei reforme agrare democratice, cu lichidarea proprietății moșierești.

În lupta pentru înfăptuirea acestui țel s-a făurit alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, care stă la temelia statului nostru democrat-popular.

SORIN STRUJAN

Întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective — condiție a veniturilor mari

La Viile Noi

Retribuirea în raport cu producția obținută și condițiile de producție

Gospodăria colectivă „Alexandr Matrosov" din Viile Noi — Constanța, este o unitate agricolă multilateral dezvoltată care obține an de an rezultate tot mai bune. Importante realizări a dobîndit gospodăria în ultima vreme și în sectorul zootehnic. Darea de seamă pe anul trecut arată, bunăoară, că din cei 2.340.000 lei cît a reprezentat venitul bănesc total al gospodăriei, peste 635.000 lei au fost realizați din zootehnie. La obținerea acestui venit o contribuție de seamă a adus ferma de taurine care, la sfîrșitul anului, cuprindea 270 de capete. Este demn de subliniat faptul că anul trecut gospodăria a obținut o producție de lapte de 2.927 de litri pe cap de vacă furajată, față de 2.300 litri cît prevedea planul. Acest lucru se datorește în cea mai mare măsură bunei organizări a muncii în acest sector, îngrijirii și hrănirii raționale a vacilor.

La Viile-Noi fiecare îngrijitor are în primire un lot de 12 vaci de lapte. Ingrijitorul este dator să se ocupe atît de întreținerea și hrănirea vacilor, cît și de mulsul lor. De asemenea, tot în sarcina îngrijitorilor-mulgători cad transportul furajelor la grajd în perioada de stabulație și îngrijirea viteilor pînă la vîrsta de 20 de zile. Munca a fost retribuită în raport cu producția. La un hectolitru de lapte muls i s-au acordat îngrijitorului-mulgător 1,20 zile-muncă în perioada de pășunat și 2,20 zile-muncă în perioada de stabulație. Fiecărui îngrijitor, conducerea gospodăriei i-a stabilit producția pe care trebuie să o obțină, în funcție de valoarea zootehnică a vacilor și, odată cu aceasta, i-a fixat pentru îngrijire, producție și produși un barem de zile-muncă în care a fost obligat să se încadreze. Îngrijitoarei Elena Călin, de pildă, i s-a stabilit ca de la lotul de 12 vaci pe care l-a îngrijit să obțină 27.600 l. de lapte cu un consum de 734 de zile-muncă. In cazul depășirii producției planificate, s-a hotărît ca îngrijitorul să primească 25 la sută din valoarea producției depășite. Aplicarea acestui sistem a dat rezultate bune. Dovadă: toți îngrijitorii-mulgători au depășit producțiile planificate. Ingrijitoarea Călin Elena, bunăoară, a realizat de la 12 vaci în loc de 27.600 l. lapte — 31.382 litri, iar Tănase Dumitru 24.287 l. față de 22.000 l. cît prevedea planul. Pentru depășirea producției planificate cei doi îngrijitori au primit drept plată, suplimentară, primul — 1890 lei, iar al doilea — 1.144 lei.

Apreciind efectul pe care această formă de retribuire l-a avut asupra producției, adunarea generală a colectiviștilor a hotărît s-o aplice și în acest an. Dar, constatînd că s-au creat condiții de muncă și producție mult mai bune, colectiviștii au hotărît ca în acest an să acorde în perioada de stabulație doar 2 zile-muncă la suta de litri lapte. Baremul de zile-muncă a fost, de asemenea redus. În ce privește plata suplimentară pentru depășirea producției, în acest an îngrijitorii vor primi numai 20 la sută din valoarea depășirii.

Nu încape îndoială că îmbunătățind în permanență sistemul de organizare și retribuire a muncii la fermele de vaci, colectiviștii din Viile-Noi vor izbuti ca și pe viitor să sporească simțitor producția de lapte.

V. POMPILIU

Gospodăria agricolă colectivă „9 Mai" din Giurgiu se numără printre unitățile tinere din raion. Cu fiecare an însă, această colectivă își dezvoltă ramurile de producție, fapt care face ca colectiviștii să aibă o activitate multilaterală și sporuri însemnate de venituri. In anul acesta a luat ființă aici o grădină de legume de 12 ha. Pe o parte din această suprafață s-a amenajat un sistem de irigații care este alimentat cu apă trasă din puțuri, de motoare proprietate a gospodăriei.

Brigada legumicolă condusă de Voicu Nemțescu a pregătit răsaduri de roșii, pătlăgele, vinete, ardei gras și altele. O parte din recolta de legume ce o vor obține din grădină, colectiviștii o vor valorifica pe piața orașului Giurgiu, iar restul legumelor și zarzavaturilor vor fi împărțite pentru zile-muncă.

In clișeu: ing. Anicuța Ivan controlînd răsadurile în vederea plantării lor în cîmp.

Fototext: M. AUREL

Nu probleme minore...

Statutul gospodăriilor colective prevede, printre altele, ca adunările generale să se țină cel puțin odată pe lună și de cîte ori este nevoie.

Consiliul de conducere al gospodăriei colective din Sălcii-Muiereni, raionul Craiova, cunoaște, nimic de zis, această prevedere. Și în general, o respectă. Dar ținerea adunărilor generale, ridică aici o problemă. Aceasta este ce anume se discută și se rezolvă de către adunarea generală. La ultima adunare s-a discutat, ca problemă centrală, faptul că unii membrii nu au înapoiat încă gospodăriei cîțiva saci împrumutați în diverse ocazii. Cîteva luări de cuvînt, citarea „uitucilor" și gata. După părerea noastră aceasta e o problemă minoră care putea fi foarte bine rezolvată de brigadier sau magaziner. Doar se știe că efectuarea controlului asupra felului cum este păstrat și folosit inventarul atribuit brigăzii cade în sarcina directă a brigadierului.

Nu erau probleme cu adevărat importante care trebuiau discutate de adunarea generală? Asemenea probleme au existat și există. Gospodăria și-a propus să scoată la incubatoare 10.000 de pui. Deocamdată nici un incubator nu lucrează. Au murit cîteva oi, pagubă apreciată de medicul veterinar ca fiind datorată proastei îngrijiri. Ceea ce nu știa medicul este faptul că brigadierul zootehnic a fost retribuit pe luna respectivă cu 24 de zile-muncă. Am dat două exemple. Mai sînt și altele. Consiliul de conducere al gospodăriei nu s-a gîndit să pună încă în fața adunării generale problema reorganizării brigăzilor. Măsura se impune ținînd seama că în prezent pentru a lucra 400 de hectare teren, sînt organizate 4 brigăzi. 100 de hectare arabil pentru o brigadă, e o normă dintre cele mai mici și cu totul necorespunzătoare: se fărîmițează astfel terenul în nenumărate trupulețe, munca de îndrumare și control din partea consiliului e greu de făcut, se risipesc zile-muncă. Și pentru că veni vorba de risipă de zile-muncă, de ce este nevoie de trei paznici de zi — unul la sediu, altul la cazanul de țuică, al treilea la grajduri cînd unul ar fi prea de-ajuns, acareturile gospodăriei fiind grupate? De reținut că paznicii primesc fiecare o zi-muncă pentru o zi, retribuire desigur exagerată. Ce-ar putea spune colectiviștii care efectuează munci grele — cosașii de exemplu?

Adunări generale ținute la timp, da, dar cu preocupare pentru rezolvarea problemelor majore ale gospodăriei, cu grija cuvenită pentru continua dezvoltare a avuției obștești.

T. OPREA

Dezvoltă sectorul zootehnic

Mergînd pe linia dezvoltării cu precădere a sectorului zootehnic în acest an colectiviștii din raionul Huși, regiunea Iași, au hotărît să mărească efectivele de animale cu încă 620 de vaci de lapte, 1.870 de juninci, 174 de scroafe pentru prăsilă, 4.700 de oi și altele.

Utilizînd cu pricepere fondurile proprii cît și o parte din creditele acordate de stat colectiviștii au procurat pînă acum 96 de vaci, 155 de juninci, 3.587 de oi, 25 de scroafe pentru prăsilă etc. Cele mai multe animale au fost cumpărate de gospodăriile colective din comunele Stănilești, Podoleni, Corban, Lohan, Tăbălăiești, Hurdugi, Pogănești etc.

AUREL CIULEI
corespondent

Din experiența unei tinere gospodării colective

Dacă n-ar fi clăile de stuf din jur, mult mai înalte și mai voluminoase decît sediul, dacă oamenii n-ar forfoti într-una prin curte și cerdac, mai că nu i-ai da crezare panoului: „Gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin", comuna Asan Aga". Casa în care gospodăria colectivă și-a instalat provizoriu sediul este mică și veche; majoritatea caselor din sat, îndeosebi cele construite în ultimii ani, sînt — sub aspectul mărimii — mult mai arătoase.

M-am oprit la înfățișarea sediului, pentru că, la înființare, adică în urmă cu cîteva luni, vreo 4—5 colectiviști au propus ca gospodăria să-și construiască de îndată sediu. Acum, cînd cunoașteți sediul actual, este lesne de înțeles că cei care veniseră cu propunerea nu duceau lipsă de argumente. Președintele și contabilul s-au opus primii, iar autorii propunerii au retras-o fără obiecții.

Adunarea generală a luat hotărîrea ca în primul an gospodăria să facă numai investiții direct productive. „Cît privește sediul, om mai aștepta un an".

Hotărîrea se îndeplinește cu succes. Primul grajd cu o capacitate de 50—60 de capete va fi dat zilele acestea în folosință. Pînă atunci primele vaci de lapte cumpărate de gospodărie — nouă la număr — sînt adăpostite destul de bine sub un umbrar improvizat în spatele sediului. În afara vacilor, gospodăria a cumpărat și 130 de oi fătătoare, iar zilele acestea va procura încă 7—8 vaci și cîteva scroafe.

În afara stufului, despre care am amintit, gospodăria și-a pregătit pentru viitoarele construcții zootehnice mii de bucăți de chirpici și o parte din materialul lemnos.

Necesitatea cumpărării animalelor de producție a fost de la bun început în asentimentul tuturor colectiviștilor. Data cînd să fie cumpărate aceste animale a implicat însă serioase discuții.

Fiind în primul an gospodăriei îi lipseau nu numai construcțiile, dar și furajele. Cei mai temerari dintre colectiviști au propus ca animalele să fie cumpărate imediat după ce se vor recolta primele furaje. Precauții propuneau ca dată — termen de cumpărare intrarea în folosință a construcțiilor. Organizația de partid a pus în discuția adunării generale a colectiviștilor o propunere îndrăzneață: cumpărarea unei părți din animalele prevăzute în plan înainte de a se recolta primele furaje. Propunerea a fost primită cu întrebarea: „Cu ce le vom hrăni?" Comuniștii aveau pregătit răspunsul. „Cu furaje din sat, de la cei care ne vor vinde animale și de la cei care au deja de prisos. Pentru furaje le vom ara loturile date în folosință personală și vom face transporturile de care au nevoie. Atelajele noastre au și așa puțin de lucru. Iar dacă aceste furaje n-o să fie deajuns, vom împrumuta de la gospodăria de stat care are surplus".

Propunerea bine chibzuită a colectiviștilor a fost pe larg dezbătută și unanim acceptată.

Experiența colectiviștilor din Asan Aga poate fi preluată de multe gospodării colective tinere. Acestea vor putea folosi astfel imediat creditele ce le-au fost repartizate pentru procurări de animale, îndeosebi pentru cumpărări de vaci.

[illegible] de porci de la Seleuș a gospodăriei agricole de stat Oradea are o capacitate de 2[illegible] de [illegible]. In clișeu: muncitorii fruntași Alexandru Avramuț și Ion Selene dînd hrana lotului de porci din rasa Marele alb pe care îi au în grijă.

Foto: N. RAMURĂ

Muncesc cu avînt

Colectiviștii din satul Neudorf, raionul Lipova, lucrează acum din plin la însămînțatul porumbului și întreținerea culturilor. Pînă de curînd a fost însămînțată suprafața de 30 ha cu hibridul dublu de porumb HD-306.

Paralel cu însămînțatul porumbului se execută cu multă grijă întreținerea culturilor. S-a terminat plivitul pe întreaga suprafață semănată cu orz și grîu (235 ha).

FRANCISC WILD
corespondent

Cultura porumbului furajer în amestec cu leguminoase anuale

Este cunoscut că obținerea unor producții mari de lapte, carne și alte produse de origină animală este strîns legată de ridicarea valorii nutritive a rațiilor în sensul îmbogățirii lor în proteină. Pînă acum acest lucru s-a făcut prin administrarea în hrana animalelor a concentratelor, ceea ce duce la ridicarea prețului de cost al laptelui și a cărnii.

In ultimul timp s-a pus însă problema îmbunătățirii valorii nutritive a furajelor prin semănatul gramineelor cu leguminoase anuale, care după cum se știe, sînt mai bogate în proteină. Se obține astfel un nutreț de calitate superioară mult mai ieftin și care este mîncat cu plăcere de animale. Cercetătorii sovietici au constatat, de exemplu, că în timp ce porumbul siloz în cultură pură are 1,7 la sută proteină, porumbul siloz cu mazăre are 2,1 la sută, cu măzăriche 2,3 la sută, cu borceag 2,4 la sută și cu soia 2,6 la sută.

In colhozul unde aceste furaje au fost administrate în hrana animalelor s-au obținut cu 783 litri lapte pe cap de vacă furajată mai mult decît cu un an înainte cînd animalele au fost hrănite numai cu porumb siloz. Rezultate asemănătoare au fost obținute în R.P. Ungară și în alte țări.

In anul 1958, Stațiunea experimentală Valul Traian, la recomandarea Comitetului regional de partid, a început o serie de experiențe cu diferite amestecuri de porumb siloz și porumb masă verde cu leguminoase anuale. S-a constatat că porumbul siloz dă cele mai bune rezultate dacă se seamănă cu soia. Mazărea, de exemplu, se usucă prea repede în comparație cu porumbul care are o perioadă de vegetație mai lungă. Fasolea urcătoare prezintă același inconvenient ca și mazărea; în plus ea nici nu produce prea multă masă verde. Sulfina semănată pe același rînd cu porumbul — deoarece în prima perioadă de vegetație are o creștere înceată — este depășită rapid în creștere de porumb și rămîne foarte mică. Soia însă crește înaltă și produce masă foliară bogată. Cînd porumbul este în faza de lapte-ceară, ea ajunge la formarea primelor păstăi, fază în care mai are încă suficientă proteină în frunze. Cele mai bune rezultate în cultura porumbului siloz în amestec cu soia, obținute la stațiunea noastră în medie pe 3 ani (1958—1960) sînt cele din tabelul 1.

VARIANTA	Masă verde kg/ha	%	Proteină brută kg/ha	%
1. Porumb 30 kg/ha	34.027	100	519	100
2. Porumb 30 kg/ha + soia 55 kg/ha	27.860	82	617	119
3. Porumb 22 kg/ha + soia 55 kg/ha	29.374	86	712	137
4. Porumb 22 kg/ha + soia 27 kg/ha	33.713	99	676	110

Cele mai economice sporuri de proteină se obțin cu varianta a 4-a sau cu unele cantități de sămînță intermediare între varianta 3 și 4, unde procentul de amestec ar putea fi de 22 kg porumb și 30—35 kg soia la ha. Pentru semănatul soiei intercalat prin porumb se folosesc discurile cu 8 orificii, cu diametrul de 9 mm, ceea ce permite repartizarea semințelor de soia bob cu bob, la distanța de 10 cm unul de altul. Se recomandă folosirea soiului Lincoln care este tardiv și produce masă verde multă.

Și porumbul semănat des, a dat bune rezultate cultivat în amestec cu soia. Consumul masei verzi de porumb cu soia a dus la obținerea unui rezultat bun în toate țările unde a fost experimentat. In majoritatea cazurilor animalele au consumat imediat și cu plăcere acest furaj, fără să fie obișnuite în prealabil, înregistrîndu-se ca și la porumbul siloz sporuri însemnate la producția de lapte.

Porumbul pentru masă verde în amestec cu leguminoase timpurii (mazăre, măzăriche) se poate cultiva pentru a fi folosit ca pășune, mai ales în fermele de porcine, deoarece pășunatul se începe cînd leguminoasele sînt la începutul înfloritului, avînd o mare cantitate de proteină.

Cele mai bune rezultate obținute la Stațiunea experimentală agricolă Valul Traian, în medie pe 3 ani (1958—1960) sînt înfățișate în tabelul 2.

VARIANTA	Masă verde kg/ha	%	Proteină brută kg/ha	%
1. Porumb 100 kg la ha	29.153	100	423	100
2. Porumb 100 kg/ha + soia 70 kg/ha	28.675	98	508	120
3. Porumb 100 kg/ha + soia 35 kg/ha	29.617	101	491	116
4. Porumb 100 kg/ha + mazăre 75 kg/ha.	26.916	95	489	116

Se remarcă din acest tabel ce importante sporuri de proteină se pot obține la hectar, chiar în cazul cînd cantitativ (varianta cu mazăre) se realizează recolte mai mici.

Pe baza celor arătate recomandăm unităților agricole socialiste din Dobrogea cît și din alte regiuni cu condiții asemănătoare să aplice în mod diferențiat aceste cîteva rezultate obținute în cadrul stațiunii noastre pentru a extinde anul acesta cultura porumbului pentru masă verde și siloz în amestec cu leguminoase și a obține astfel un furaj mai bogat în proteină, cu o valoare nutritivă ridicată.

Desigur că numai cu aceste rezultate problema amestecurilor de porumb și leguminoase n-a fost încă epuizată. Inginerii și tehnicienii agronomi, conducerile unităților agricole socialiste trebuie să acorde o deosebită grijă acestor culturi care vor constitui un mijloc important de ridicare a producției în sectorul zootehnic în anul acesta și în viitor. La rîndul lor, cercetătorilor științifici le revine sarcina de a aprofunda toate problemele legate de această metodă. Trebuie rezolvate îndeosebi unele aspecte ale agrotehnicii culturilor intercalate și studiat un sortiment cît mai mare de soiuri de soia care se pretează pentru furaj.

Ing. ȚUCRA IANCU
I.C.A.R. Valul Traian,
regiunea Dobrogea

La gospodăria de stat Popești-Leordeni, regiunea București. Ing. Alexandru Mateescu recoltează în seră butașii de Hortensia.

Foto: AGERPRES

La toți indicii

In 1960, lucrătorii G.A.S. Drăgășani au obținut, sub îndrumarea organizației de partid, noi și însemnate succese.

Cu toate calamitățile naturale (grindină pe 144 ha vie) planul producției globale a fost îndeplinit, iar planul valoric depășit cu 20 la sută. Productivitatea muncii a crescut cu 8 la sută, prețul de cost mediu a fost redus cu 7 la sută, beneficiul fiind de 2.334.000 lei.

Iată, pe sectoare de producție (ramuri și culturi) cîteva din realizări: la pepiniere de vițe altoite, prețul de cost per mia de bucăți a fost de 1009 lei față de 1.600 lei planificat. Numai de la pepiniera viticolă s-a înregistrat un beneficiu de 731.459 lei. Coardele port-altoi (240.000 butași la ha) au fost obținute la un preț de cost de 65,5 lei mia față de 82,4 lei mia planificat.

Prețul de cost la porumbul boabe cultivat în sistem irigat (6.000 kg. boabe la ha.) a fost realizat cu 446 lei tona, față de 482 lei planificat. La porumbul neirigat, prețul de cost a fost de 610 lei tona față de 663 lei planificat. La grîu am obținut 2.400 de kg. la ha., cu un preț de cost de 500 lei tona față de 603 lei planificat. La fructe și legume, sector cu pondere mare în unitatea noastră, prețurile de cost au fost, de asemenea, sub cele prevăzute în plan.

Rezultatele înregistrate sînt urmarea firească a muncii politice desfășurată de către organizațiile de bază P.M.R. din secții și a muncii de educare și mobilizare a lucrătorilor făcută de către comitetul sindicatului și de organizația U.T.M. Angajamentele de economii luate cu ocazia prelucrării cifrelor de plan pe 1960 au fost realizate și depășite după cum urmează:

— Angajament de economii la prețul de cost — 788.000 lei.

— economii realizate 805.000 lei.

Secția I teritorială, realizînd un beneficiu de peste 1.000.000 lei și îndeplinind planul la toți indicii, a fost clasificată pe locul I comitetul sindicatului și conducerea gospodăriei i-au înmînat drapelul de secție fruntașă.

Anul trecut s-au evidențiat în mod deosebit în producție Dude Andrei, maistrul plantației de port-altoi, care a realizat economii la prețul de cost în valoare de 44.071 lei; Popescu Marin și Duțu Ilie, maiștrii brigăzilor pepinieristice, au realizat economii la prețul de cost în valoare de 51.621 lei și, respectiv, 52.302 lei, Dovleac Ion și Duțoiu Ilie, maiștri viticoli, au economisit la prețul de cost cîte 29.151 lei și, respectiv, 26.609 lei, Vlăduleasa Constantin și Mierliță Dumitru, maiștri viticoli, au economisit, și ei cîte 24.586 lei și, respectiv, 16.621 lei. Toți cei numiți au fost fruntași ai întrecerii socialiste.

Directivele Comitetului Central al P.M.R. privind criteriile de organizare a întrecerii socialiste în cinstea celei de-a 40-a aniversări a partidului au constituit pentru noi prilejul de a ne lua angajamentul obținerii unor produse de înaltă calitate și indici economici superiori celor realizați anul trecut. Ca și în anul precedent, angajamentul va fi cu succes îndeplinit.

ION ASLAN
director G.A.S. Drăgășani

Generalizarea experienței pozitive în creșterea animalelor — în centrul preocupării colectiviștilor

E dimineață. La gospodăria colectivă „I. L. Caragiale" din Silistraru, raionul Brăila, au început să sosească autocamioane și căruțe cu oaspeți din 11 gospodării colective. Au venit aici la un schimb de experiență organizat din inițiativa comitetului raional de partid în vederea generalizării experienței pozitive acumulată de această gospodărie în creșterea animalelor.

Se vizitează ferma de vaci. Brigadierii zootehniști, președinții de gospodării și îngrijitorii veniți aici pun zeci de întrebări.

— Cum ați reușit să obțineți în anul trecut 2.235 litri lapte pe cap de vacă furajată? întreabă cineva.

— Acum 6 ani, explică președintele gospodăriei din Silistraru, tov. ing. agronom Ion Moraru, aveam doar cîteva vaci. Producția de lapte obținută de la fiecare vacă era de 500—600 litri pe an. De aceea, unii colectiviști spuneau să renunțăm la această ramură de producție. Mai tîrziu s-au convins însă că creșterea vacilor este o sursă sigură de mari venituri. Sprijiniți de organizația de partid noi am pus în practică multe măsuri menite să asigure o producție mare cu cheltuieli mici. In primul rînd am asigurat animalelor furaje de bună calitate. Vacile au fost grupate în loturi de cîte 10 capete, după producție. Această măsură organizatorică ne-a ajutat să aplicăm o furajare rațională. Rațiile sînt bine echilibrate și conțin toți principii nutritivi, (proteine, vitamine și sărurile minerale necesare). Vara, organizăm tabere în aer liber. In acest timp grajdurile sînt curățate și dezinfectate. Pentru a le asigura din destul masă verde semănăm plante furajere de mare productivitate ca lucernă, borceag, iarbă de Sudan și altele. In cadrul conveierului verde semănăm, pe etape, cîte 3—4 feluri de plante în așa fel ca să avem din belșug din primăvară și pînă toamna tîrziu masă verde. O mare atenție am dat, de asemenea, cadrelor de îngrijitori. Putem spune că am reușit să recrutăm pentru zootehnie oameni dintre cei mai buni, cu simț gospodăresc, care îngrijesc cu multă pricepere animalele. Toate aceste măsuri ne-au ajutat să realizăm în anul trecut 2.235 litri lapte pe cap de vacă furajată, iar în acest an, pe primul trimestru peste 570 litri.

La un moment dat, atenția oaspeților le este atrasă de boxele unde sînt cazați viteii. Se făcea tocmai hrănirea acestora. Cînd au văzut că este vorba de o nouă metodă de hrănire a vițeilor, oaspeții l-au întrebat pe tovarășul Ion Moraru:

— Ce avantaje aveți prin creșterea vițeilor cu terci din concentrate?

— Pentru ca să ai vaci de mare productivitate, le-a răspuns acesta, trebuie să acorzi o deosebită atenție îngrijirii tineretului taurin. Incepînd din anul 1960 am introdus alăptarea artificială a vițeilor cu biberonul. Viteii se iau de la vaci din prima zi de la fătare de către îngrijitorul care răspunde de această categorie și îi hrănește artificial cu colastră, la găleată. Pînă la vîrsta de 10 zile, în funcție de greutate, li se dau cîte 3—4 litri lapte, apoi pînă la 30—35 zile cîte 6—7 litri zilnic, înlocuindu-se treptat laptele integral cu lapte smîntînit. La 3 săptămîni — o lună de zile, o dată cu introducerea laptelui smîntînit, se administrează vițeilor supliment de concentrate sub formă de terci compus din uruieli de porumb și orz, cernute. Terciul se diluează cu lapte smîntînit. Aceasta face posibilă administrarea concentratelor la o vîrstă mult mai mică. Viteii se obișnuiesc apoi să consume concentrate sub formă uscată. Totodată, se consumă o cantitate mai mică de lapte, sporul de creștere în greutate este mai mare și se reduc cheltuielile de furajare. De pildă, îngrijitorul Burtea Nicolae a obținut prin această metodă un spor mediu de creștere zilnică în greutate de 630 grame față de 530 grame cît obținea cînd administra numai lapte. In aceste două luni de zile cît s-au hrănit viteii cu terci cheltuielile de furajare s-au redus cu aproape 30 la sută.

Oaspeții au vizitat apoi și celelalte ferme de animale și cotețele de păsări. (Gospodăria are în afară de vaci, 530 porci, 2.053 ovine și 2.330 păsări din care 1.500 pui). Peste tot ei au văzut și au aflat lucruri demne de urmat. Gazdele au dat ample lămuriri despre acțiunea de încrucișare a oilor din rasa țigaie cu berbeci merinos prin care s-au obținut produși deosebit de valoroși. Datorită bunei îngrijiri, colectiviștii au obținut în anul trecut 49 litri lapte și 2,900 kg. lînă pe cap de oaie. De asemenea, la ferma de porci, colectiviști din Silistraru aplică noi metode de hrănire. În alimentația purceilor, de pildă, se dă orz prăjit și lapte tras care stimulează creșterea acestora și le mărește rezistența la diferite boli.

Schimbul de experiență de la Silistraru a constituit un foarte bun prilej de învățăminte pentru oaspeți, ajutînd la generalizarea experienței înaintate în creșterea animalelor.

GH. ANA
corespondent

Din U. R. S. S.

In vizită la colhoznicii Zudilin

Sîntem la ferma sătească Petrov-Dolnee.

Mulsul de dimineață se apropie de sfîrșit. Mulgătoarele lăsau să alunece pe șasiuri bidoanele pline cu lapte. Cele care au terminat s-au adunat la punctul de recepție, în aceeași clădire în care se face mulsul. Împreună cu responsabila fermei, ele socoteau cît realizase fiecare.

Deodată, responsabila și-a ridicat capul și a spus:

— Valiușa Zudilina, șaptezeci și patru...

Am văzut o fată frumoasă, vioaie.

— Iată, faceți cunoștință. E fata cea mai mică din familia Zudilin, zise responsabila. E o fată bună. Tot neamul lor e tare cumsecade.

M-am hotărît să fac o vizită familiei Zudilin care trăiește pe strada cu toate casele noi. Sînt construcții de tip urban. Pînă la colectivizare, Petrov-Dolnee ca și alte sate rusești nu era decît o îngrămădire de cocioabe cu acoperișuri de paie.

Stau de vorbă cu familia Zudilin. După cum reiese din discuție, a cîștigat în anul trecut mai multe tone de produse. În afară de produse în natură, familia Zudilin a primit de la casieria colhozului optsprezece mii de ruble.

— N-avem de ce ne plînge, încheie Praskovia Zudilina. Cîștigăm destul, ca să trăim în belșug.

Mă conduce apoi prin toate camerele în care se află mobilă nouă, confortabilă. Casa are încălzire centrală. Ca și la colhoz, în casele colhoznicilor există și apă curentă. Colhozul și-a construit un club, o școală, o grădiniță de copii și o creșă. În prezent, se construiesc locuințe pentru colhoznici și încă o clădire destinată școlii. Mutîndu-se în casa nouă construită de colhoz, noul locatar depune jumătate din prețul de cost al casei. Cea de a doua jumătate o poate achita de-a lungul cîtorva ani.

În timp ce stăpîna casei îmi povestea despre viața lor, afară începu să se întunece. Veniră în casă și ceilalți membri ai familiei. Pe masă începu să pufăie samovarul. Ne așezarăm să bem ceai. Erau de față Praskovia Zudilina, în etate de șaptezeci de ani, fiica ei, Maria Zudilina, cea mai bună mulgătoare din colhoz, fiul Alexandru, electrosudor la atelierele colhozului și soția lui. Dar aceștia nu erau toți membrii familiei. Lipseau feciorii Mihail și Konstantin. Cel dintîi plecase să-și petreacă concediul într-o stațiune climaterică, iar celălalt mecanic la colhoz, fusese trimis în delegație la Moscova la Expoziția realizărilor economiei naționale. Praskovia Zudilina are cinci feciori și fiecare dintre ei este, într-o măsură mai mare sau mai mică, legat de fermă. Unii procură hrană animalelor, alții utilează ferma cu mașini și aparate.

În timp ce toată lumea bea ceai, se discuta, se povestea despre primele zile de la înființarea colhozului, și despre cei care au întemeiat artelul cu treizeci și ceva de ani în urmă.

M-am dus la colhoz ca și cum m-aș fi dus la mine acasă, spunea Praskovia Zudilina. Nu-mi era teamă de nimic: nici de muncă, nici de amenințările chiaburilor. La început a fost destul de greu. Nu aveam destule mașini. Și apoi nici ferma nu era utilată ca azi. Uitați-vă ce mașini avem acum. Pentru mulsul vacilor — aparat electric, pentru adăpat — adăpătoare mecanică, pentru transportul furajelor s-au instalat șasiuri; n-ai altceva de făcut decît să urmărești ca mașinile să lucreze cum trebuie.

Praskovia Zudilina a crescut șapte copii, și aproape toți și-au legat viața de satul natal, de munca țăranilor. Praskovia se mîndrește mult cu fiica sa cea mai mare Maria, decorată cu Ordinul Lenin.

În cameră au năvălit cu zgomot cîteva fete gălăgioase.

— Acestea sînt prietenele mele, le-a recomandat Valea. Am terminat școala în anul trecut și acum lucrăm la fermă, împreună. În seara aceasta ne pregătim să mergem la o seară a tineretului. Au venit de la Moscova soliști de la Teatrul Mare.

Toată familia Zudilin a mers la club, cu excepția bunicii, pentru care cea mai mare distracție este să se joace cu nepoțeii. Familia Zudilinilor și-a găsit în colhoz adevărata fericire.

I. LEVITIN

Din R. P. Ungară

Așa lucrează Jozsef Körössy

În ultima vreme, în satele din Republica Populară Ungară se vorbește mult de agronomul Jozsef Körössy, autorul unor interesante experiențe de hrănire a vacilor cu masă verde de culturi de toamnă, cu trifoi, cu porumb insilozat și porumb verde. Jozsef Körössy a expus unele din rezultatele activității sale într-o scrisoare adresată tovarășului N. S. Hrusciov, care a vorbit despre ele la Plenara C.C. al Partidului Comunist al Ucrainei.

Pînă nu de mult, Jozsef Körössy a lucrat la gospodăria experimentală a Universității din orașul Hájduszaboszlo; în prezent, excelentul savant practician a hotărît să se apropie mai mult de producție și a ocupat postul de agronom al cooperativei agricole „Vörös Hájnál" („Zorile roșii") care a luat de curînd ființă la Hájduszaboszlo.

Prima întrebare pe care i-am pus-o noi a fost aceasta:

— Tovarășe Jozsef Körössy, cum ați primit vestea că tovarășul Hrușciov a menționat experiența dumneavoastră?

— Am fost nespus de bucuros cînd am aflat că m-a lăudat tovarășul Hrușciov. Menirea unui specialist e să-i ajute pe oameni cu cunoștințele și cu experiența sa. Și dacă munca specialistului este apreciată — iar în cazul de față cuvintele tovarășului Hrușciov sînt o expresie a aprecierii succeselor mele în muncă — atunci energia specialistului sporește.

— Ce ne mai puteți spune despre experiența dumneavoastră?

— Hrănirea animalelor cu porumb cultivat după metoda cuiburilor așezate în pătrat a provocat, în înțelesul deplin al acestui cuvînt, o revoluție în domeniul luptei pentru mărirea producției de lapte la ferma gospodăriei experimentale. Mai înainte, vacile care dădeau peste cincișase litri de lapte pe zi, căpătau „pe săturate" furaje scumpe. Acum nu mai e nevoie să li se dea astfel de furaje, chiar dacă ele dau o producție ridicată de lapte. Porumbul recoltat pentru siloz în perioada de coacere lapte-ceară, la care se adaugă o oarecare cantitate de fîn de lucernă, satisface din plin necesarul de nutreț pentru vaci. Totodată este absolut evident că aplicîndu-se acest regim de hrănire, prețul de cost al laptelui scade brusc. Gîndiți-vă și dumneavoastră: pentru producerea a o sută de kilograme de porumb-siloz, a fost necesar un consum de muncă de numai 13,3 minute. Din momentul în care la gospodăria experimentală de la Hájduszaboszlo s-a trecut la hrănirea animalelor cu porumb-siloz, producția medie anuală de lapte a celor 270 de vaci a crescut de la 2.900 la 4.500 de litri de lapte pe cap de vacă. Și asta numai în doi ani!

— În ce fel vă împărtășiți experiența?

— Mă deplasez adesea în diferite regiuni ale țării. Am vorbit de multe ori în fața specialiștilor și a lucrătorilor de la gospodăriile agricole de stat și din cooperativele agricole despre cea mai înaintată metodă de cultivare a porumbului pentru siloz. Oriunde am fost, am constatat că se manifestă un mare interes față de această metodă. Acum vreo cincisprezece ani, în țara noastră, porumbul pentru siloz, însămînțat în rînduri dese, ocupa o suprafață de 40.000—50.000 de holzi (un hold = 0,432 ha); anul trecut, porumbul pentru siloz, cultivat după metoda modernă, a ocupat o suprafață de 240.000 holzi. La răspîndirea acestei metode am contribuit și eu.

În prezent, la cererea specialiștilor sovietici, scriu un articol științific în care generalizez experiența dobîndită de mine. Aș fi fericit dacă rezultatele muncii mele modeste îi vor ajuta pe lucrătorii din marile gospodării agricole — nu numai din Ungaria, ci și din alte țări frățești — să ridice și mai mult nivelul producției agricole.

— Cum aplicați experiența dumneavoastră la noul loc de muncă?

— În cooperativa agricolă „Vörös Hájnál" am planificat să însămînțăm cu porumb pentru siloz 314 holzi de pămînt, în loc de 100 holzi cît s-a însămînțat anul trecut. Deocamdată sperăm să obținem o recoltă de 16.000 de kilograme la hold. În scurtă vreme însă va fi gata un lot irigat de 700 de holzi, pe care vom putea obține o recoltă care va trece de 25.000 de kilograme la hold. Soiurile de porumb pentru siloz care s-au dovedit a fi cele mai bune la noi sînt „Odesskaia-10" și „VIR-25".

Aș vrea să mulțumesc din inimă tovarășului Hrușciov pentru sfatul pe care ni l-a dat cu cîțiva ani în urmă, cînd ne-a spus să dăm atenție folosirii porumbului pentru producția de siloz și să studiem metoda înaintată de cultivare a lui. A fost un sfat bun și folositor, pentru care eu și tovarășii mei îi sîntem recunoscători.

ISTVAN ALMASI

MERCENARII IMPERIALIȘTILOR N-AU PUTUT ȘI NU VOR PUTEA ÎNGENUNCHEA POPORUL CUBAN

Cercurile imperialiste americane au săvîrșit o nouă infamie. În dimineața zilei de 15 aprilie, avioane de tipul bombardierelor americane „B-26" au bombardat cu barbarie cartiere din capitala Cubei, Havana, și alte centre populate. Au fost uciși și răniți numeroși locuitori pașnici. După acest bombardament, bande de contrarevoluționari, pregătiți pe teritoriul S.U.A., întreținute cu fondurile alocate de S.U.A. și înarmate cu armament american, au debarcat în zorii zilei de 17 aprilie în diferite puncte ale litoralului Cubei.

De acum mai bine de doi ani, de cînd poporul cuban a alungat de la conducerea țării pe slugoii cercurilor monopoliste, imperialiștii americani nu mai au astîmpăr. Fiecare pas făcut de poporul cuban pe calea consolidării independenței și libertății țării sale a fost urmat de acte dușmănoase din partea imperialiștilor. Urmărind să înăbușe prin foame revoluția cubană, Statele Unite ale Americii au dezlănțuit împotriva Cubei agresiunea economică. Împotriva Cubei au fost trimise avioane americane, pilotate de piloți americani, care i-au violat spațiul aerian și au bombardat orașe și sate cubaneze. Aproape că n-a fost săptămînă în care cercurile imperialiste să nu pună la cale acte de sabotaj, prin care să încerce să provoace perturbări în economia Cubei și în viața oamenilor muncii din această țară. Incendierea de fabrici, explozii de bombe, aruncarea în aer a vasului „La Coubre", bombardarea rafinăriei de petrol din localitatea Punta Gorda de către o navă piratereascä, patrularea unor vase de război americane în apropierea coastelor Cubei, ruperea relațiilor diplomatice ale S.U.A. cu guvernul cuban, sînt numai cîteva din șirul de acțiuni provocatoare organizate de imperialiștii americani împotriva Cubei.

Prin aceste acțiuni, cercurile monopoliste americane, patronii lui United Fruit Company, care au stăpînit în Cuba mii și mii de hectare de pămînt, exploatînd la sînge pe țăranii cubani, stăpînii monopolului petrolifer Standard Oil și al altor monopoluri nesățioase au căutat să îngenunche din nou poporul cuban și să-i prădeze bogățiile țării. Înfăptuirile poporului cuban stau ca un ghimpe în ochii bogătașilor americani. Nu le convine domnilor imperialiști faptul că poporul din Cuba, sub conducerea guvernului său revoluționar, a smuls bogățiile țării sale din mîinile marilor monopoluri, readucîndu-le în stăpînirea sa. Pămîntul a fost trecut în proprietatea țăranilor care l-au muncit zeci și zeci de ani fără să se bucure de roadele sale. Minele, întreprinderile petrolifere și alte întreprinderi au trecut în mîinile poporului. În cei peste doi ani de la dobîndirea independenței sale, poporul cuban a desfășurat o puternică luptă pentru dezvoltarea pe baze sănătoase a economiei țării. A fost desființată discriminarea rasială, a început o puternică acțiune de construcție de locuințe, de școli și spitale, de lichidare a neștiinței de carte.

Aceste cuceriri vor să le nimicească cercurile imperialiste. Și, văzînd că prin amenințări și provocări nu-și pot atinge țelul, aceste cercuri au trecut fățiș la pregătirea și săvîrșirea intervenției militare directe. Pe teritoriul S.U.A. și al Guatemalei au fost pregătite, instruite și înarmate bandele de mercenari și aventurieri care au atacat Cuba.

Încă de acum cîteva luni, reprezentanții Republicii Cuba și ai altor state iubitoare de pace au demascat în fața întregii lumi pregătirile intense pe care le fac cercurile imperialiste pentru atacarea Cubei. De fiecare dată însă, reprezentanții S.U.A. au căutat să demonstreze că acuzațiile aduse sînt false. Aceleași încercări le face și astăzi reprezentantul american Stevenson în Comitetul Politic al Organizației Națiunilor Unite, care dezbate plîngerea Cubei împotriva acțiunilor agresive ale S.U.A. Dar faptele sînt cît se poate de grăitoare. Ele acuză pe imperialiștii americani că au pregătit, au organizat și au dezlănțuit agresiunea armată împotriva poporului cuban. Intre complotiștii contrarevoluționari care au fost arestați recent la Havana, se află și un american, agent al Agenției Centrale de Investigații a S.U.A. care a coordonat activitatea ilegală a diferitelor bande teroriste contrarevoluționare. Asupra acestuia s-au găsit documente care dezvăluie rolul criminal al Agenției de spionaj american și al cercurilor militariste din S.U.A. în conducerea activității subversive îndreptată împotriva Republicii Cuba. Participarea directă a S.U.A. la atacul mișelesc dezlănțuit împotriva Cubei a fost dovedită și prin doborîrea de către artileria antiaeriană cubană a unui avion nord-american, pilotat de un aviator nord-american, care bombarda populația civilă și forțele armate cubane.

Imperialismul american și-a arătat deci încă o dată rapacitate sa, ura sa de moarte față de popoarele care și-au cucerit libertatea și independența. Dar și de astă dată, cercurile imperialiste și-au greșit calculele. Întregul popor cuban s-a ridicat la luptă cu arma în mînă pentru apărarea libertății și cuceririlor sale revoluționare. După cum s-a anunțat ieri într-o declarație a guvernului cuban, forțele mercenare care au atacat Cuba, au suferit o înfrîngere zdrobitoare. Luptînd cu eroism, în mai puțin de 72 de ore forțele armatei revoluționare și ale miliției naționale cubane, au nimicit întreaga armată de mercenari pe care guvernul imperialist al S.U.A. a creat-o și a pregătit-o timp de luni de zile. Rămășițele trupelor mercenare, care au suferit numeroase pierderi în morți și răniți, s-au împrăștiat într-o regiune mlăștinoasă, din care este imposibil să scape.

Lupta eroică a poporului cuban a fost urmărită cu admirație de toți oamenii cinstiți din lume. În multe țări ale lumii s-au desfășurat în aceste zile, grandioase demonstrații și mitinguri de protest prin care popoarele au înfierat mișelescul atac dezlănțuit împotriva Cubei și și-au exprimat simpatia și sprijinul față de lupta poporului cuban.

De partea poporului Cubei se află din toată inima popoarele țărilor socialiste. Declarația guvernului sovietic în legătură cu invazia împotriva Cubei și mesajul adresat de N. S. Hrușciov lui Kennedy, au exprimat încă o dată hotărîrea fermă a Uniunii Sovietice de a ajuta poporul cuban în lupta sa eroică. La O.N.U. reprezentantul U.R.S.S., reprezentantul țării noastre și delegații altor state iubitoare de pace au cerut cu hotărîre și au făcut propuneri concrete ca Organizația Națiunilor Unite să ia măsuri neîntîrziate pentru curmarea acțiunilor agresive împotriva Cubei.

Cauza poporului cuban este o cauză dreaptă. Mercenarii imperialiștilor n-au putut și nu vor putea îngenunchea eroicul popor al Cubei.

Complotiștii

Complotiștii sînt, asemeni cîrtițelor, cei care lucrează pe dedesubt, la întuneric. Împotriva cui? Împotriva a tot ce e bine, adică împotriva a tot ce nu le convine.

Complotiștii din Cuba au voit ca ceea ce revoluția cubană a înfăptuit spre binele poporului să fie năruit: pămînturile date țăranilor cubani să se întoarcă din nou în stăpînirea exploatatorilor, fabricile naționalizate, de asemenea; școlilor puse la dispoziția copiilor și întregului tineret cuban să li se zăvorească porțile și numai cei bogați să beneficieze de lumina învățăturii și în fine, moșierii și capitaliștii, forțele reacțiunii din Cuba, mînă în mînă cu imperialiștii nord-americani, să aducă iarăși în Cuba regimul de jefuire a bogățiilor țării și de asuprire a poporului cuban.

Știrile din ultimele zile despre situația din tînăra Republică Cuba arată că la Havana, capitala republicii, a fost arestat un mare grup de complotiști contrarevoluționari. Printre cei arestați se află și un spion american — cîrtiță între cîrtițe — care alături de trădătorul poporului și revoluției cubane, lăpădătura cu numele de Umberto Marin, și de alții, a urzit planuri criminale împotriva revoluției cubane, împotriva poporului cuban.

Complotiștii din Cuba — elemente care și-au vîndut sufletul și conștiința pe dolari — au fost descoperiți și trași la răspundere. În scopurile lor criminale, ei s-au folosit și de fețe bisericești catolice. Membri ai Comitetului pentru apărarea revoluției au arestat doi preoți catolici pe nume B. Masfidal și O. Blanco care activau cu contrarevoluționarii. Într-o biserică catolică din Havana s-au descoperit corpuri delicte ale activității lor.

Călcîiul puternic al poporului cuban va strivi capul tuturor cîrtițelor, ca și pe al tuturor mercenarilor care au pornit la atac împotriva intereselor vitale ale poporului cuban.

R. S.

Scurte știri

● La Moscova s-a deschis expoziția de artă: „Asia, Africa, America" la care sînt prezentate aproximativ 300 de lucrări executate în urma călătoriei făcute în 16 țări ale lumii de pictori, sculptori și graficieni din Moscova.

● La Roma și-a încheiat lucrările cel de-al 6-lea Congres al asociației naționale a antifasciștilor. Rezoluția adoptată de participanții la Congres cere desființarea partidului neo-fascist „Mișcarea socială italiană" și propune ca ziua de 25 aprilie să fie declarată zi de protest împotriva fascismului. Rezoluția recomandă, de asemenea, intensificarea propagandei antifasciste în rîndurile tineretului.

● La 18 aprilie Comisia electorală de stat a dat publicității rezultatele alegerilor pentru Seimul Republicii Populare Polone. Potrivit declarației comisiei, numărul persoanelor cu drept de vot a fost de 18.615.185. La alegeri au luat parte 17.653.646 persoane, 94,83 la sută, din totalul alegătorilor. Pentru candidații Frontului unității poporului, au votat 17.342.570 alegători — 98,34 la sută.

După cum anunță agenția P.A.P., Comisia electorală de stat subliniază că la alegerile în Seim, care au avut loc în ziua de 16 aprilie 1961, au fost aleși 460 deputați.

● Agenția Reuter relatează că nouă fruntași ai mișcării de eliberare a populației din Aden — au fost dați în judecată de autoritățile coloniale fiind acuzați că au organizat demonstrația împotriva dominației coloniale britanice care a avut loc cu prilejul vizitei la Aden a ministrului coloniilor al Angliei, Iain Macleod.

● În fiecare zi ziarele vest-germane anunță noi catastrofe ale unor avioane militare deasupra teritoriului R.F.G. Deasupra satului Bertzedof, în apropiere de Köln, a explodat un avion de vînătoare cu reacție al Bundeswehrului. Pilotul a murit.

● Luînd cuvîntul săptămîna trecută într-o comisie senatorială, Goldberg, ministrul Muncii al S.U.A., a declarat că situația celor 400.000 de muncitori agricoli care se mută de la o fermă la alta, precum și a membrilor familiilor lor constituie „o pată neagră" pentru economia Statelor Unite.

● Suvanna Fumma, primul ministru al Laosului, a adus la cunoștința Departamentului de Stat al S.U.A., că-și contramandează vizita în Statele Unite.

SPORT

Numeroase competiții și amenajări de noi baze sportive la sate

Ne aflăm în preajma unei mari sărbători: aniversarea a 40 de ani de la înființarea gloriosului nostru partid. În cinstea acestui măreț eveniment, au loc acum, pe tot cuprinsul țării numeroase competiții și acțiuni sportive, la care participă cu entuziasm masele de tineri și tinere de la orașe și sate.

În regiunile Ploiești și Dobrogea, București și Argeș, Banat și Maramureș, Oltenia și Mureș-Autonomă Maghiară, Iași și Galați, se desfășoară în prezent, însuflețite manifestări sportive la care se întrec cu multă pasiune tineri muncitori și funcționari, țărani colectiviști și întovărășiți, muncitori agricoli și tractoriști, elevi.

Peste tot, întrecerile sportive se desfășoară într-un cadru festiv, căpătînd un caracter de sărbătoare a sportului de masă, care, în anii regimului nostru democrat-popular cunoaște o dezvoltare tot mai însemnată.

De asemenea, în aceste zile, în mai toate comunele și satele din țară, tinerii și tinerele participă cu entuziasm la lucrările patriotice de amenajări de noi terenuri de sport și la înfrumusețarea bazelor sportive existente, pe care vor avea loc, în preajma zilei de 8 Mai, multe competiții și concursuri cultural-sportive.

În comuna Plătărești, raionul Oltenița, utemiștii și pionierii au amenajat un nou teren de fotbal și un teren de volei, în jurul cărora au plantat pomi, iar în comuna Budești, din același raion, se lucrează la amenajarea unei baze sportive moderne, care va cuprinde un teren de volei, un teren de baschet și un teren de handbal în 7, cu instalații electrice, ceea ce va permite să se organizeze competiții sportive în nocturnă. Consiliile raionale U.C.F.S. din regiunea București și-au luat angajamentul ca împreună cu asociațiile sportive să amenajeze, în cinstea aniversării partidului, 50 terenuri de fotbal, 60 terenuri de volei, 30 popicării simple, 60 de piste cu obstacole pentru întrecerile din cadrul complexului sportiv G.M.A.

Referitor la competițiile sportive, menționăm frumoasa duminică sportivă care a avut loc în comuna Balotești, raionul Răcari, și la care au participat tineri și tinere din comunele Periș, Snagov, Cocioc, Balotești și Săftica. Aci s-au desfășurat întreceri la tenis de masă, gimnastică, șah și trîntă, la care s-au remarcat **Dumitru Rădulescu** — Tractorul Periș, **Victor Mălăieru** — Textila Balotești, **Constanța Martini** — Silvicultorul Periș, **Constantin Apostol** — Silvicultorul Periș, **Dinu Lazăr** — Sănătatea Balotești și alții.

O frumoasă duminică sportivă au petrecut și tinerii țărani colectiviști și tractoriști din comunele Călugăreni, Arsachi, Găujani, Putineiu, Stoenești, Cacaleți, Sf. Gheorghe din raionul Giurgiu, care au participat în comun, la concursurile de tenis de masă, trîntă, haltere, șah și gimnastică. În special, întrecerile de trîntă și haltere au stîrnit un deosebit interes în rîndurile tinerilor concurenți, dintre care s-au remarcat: tractoristul **Ion Tulcan,** — S.M.T. Călugăreni, **Dumitru Cerveanu,** — Putineiu, **Ion Petre** — Călugăreni, **St. Panduru** — Găujani, **Anghel Șuta** — Călugăreni etc.

În prezent, competițiile și concursurile sportive organizate în cinstea aniversării partidului continuă să se desfășoare în multe comune și sate din țară. În raionul Lehliu sînt programate o serie de competiții de fotbal, volei, ciclism, și handbal, în raionul Slobozia, vor avea loc concursuri de volei, popice, oină, fotbal, în raionul Zimnicea se vor organiza demonstrații de gimnastică, competiții de volei, fotbal și oină, în raionul Fetești sînt programate întreceri la trîntă, box, volei, fotbal. Federația de oină ne-a informat că va organiza, în colaborare cu asociația sportivă „Combinatul Poligrafic Casa Scînteii" o competiție festivă dotată cu o cupă. La această competiție, care se va desfășura la București, în primele zile ale lunii mai, vor fi invitate echipe de oină ale asociațiilor sportive Avîntul-G. A. C. Curcani, Viață Nouă-Olteni și altele.

M. LERESCU

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București. Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"